

U S T A W A

z dnia

o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby

Art. 1. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2024 r. poz. 145, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 28a w ust. 13 skreśla się wyrazy „art. 91, art. 96”

2) w art. 28a dodaje się ust. 21 w brzmieniu:

„21) Policjant w służbie kontraktowej ma prawo do zakwaterowania realizowanego w formie, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 3. Przepisy art. 88 ust. 5 i 7 oraz art. 88a stosuje się odpowiednio.”

3) tytuł rozdziału 8 otrzymuje brzmienie: „Zakwaterowanie policjantów”;

4) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88 1. Policjantowi mianowanemu na okres służby przygotowawczej i na stałe od dnia mianowania na pierwsze stanowisko służbowe do dnia zwolnienia ze służby w Policji przysługuje prawo do zakwaterowania w miejscowości, w której pełni służbę albo na jego uzasadnioną prośbę w innej miejscowości.

2. Prawo do zakwaterowania jest realizowane w następujących formach:

- 1) przydział lokalu mieszkalnego,
- 2) przydział kwatery tymczasowej,
- 3) przydział miejsca w internacie lub kwaterze internatowej;
- 4) przyznanie świadczenia mieszkaniowego.

3. Z kwatery internatowej albo miejsca w internacie mogą korzystać również pracownicy Policji. Przepisy art. 88 ust. 5 i 8 oraz art. 88a ust. 1 stosuje się odpowiednio.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1006, 1089, 1222, 1248, 1473, 1562, 1688 i 1717.

4. Podmioty, o których mowa w art. 88a ust. 1 prowadzą wykaz dostępnych form zakwaterowania we właściwej jednostce organizacyjnej Policji. Wykaz przekazywany jest do wiadomości policjantów.

5. Policjant wybiera formę realizacji prawa do zakwaterowania spośród dostępnych w wykazie, o którym mowa w ust. 4, składając wniosek do podmiotu właściwego do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 88a ust. 1.

6. Zmiana formy realizacji prawa do zakwaterowania przez policjanta następuje poprzez złożenie nowego wniosku, o którym mowa w ust. 5. Właściwy podmiot, o którym mowa w art. 88a ust.1 uchyla decyzję, na podstawie której orzeczono wcześniej o prawie do zakwaterowania.

7. Prawo do form zakwaterowania, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2 nie przysługuje, jeżeli policjant lub jego małżonek jest właścicielem lub współwłaścicielem lokalu mieszkalnego o powierzchni mieszkalnej równej co najmniej normom zaludnienia przysługującym policjantowi w miejscu pełnienia służby albo w miejscowości, o której mowa w ust 1.

8. Rozstrzygnięcie o przyznaniu formy zakwaterowania:

- 1) o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt. 4 przez podmiot, wskazany w art. 88a ust 1, w całości uwzględniając wniosek policjanta, załatwia się w postępowaniu uproszczonym, o którym mowa w dziale II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego;
- 2) o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 3, przez podmiot, wskazany w art. 88a, następuje w drodze skierowania;
- 3) w pozostałych przypadkach decyzję o przyznaniu albo odmowie przyznania wybranej przez policjanta formy prawa do zakwaterowania wydaje podmiot właściwy do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 88a, w terminach wynikających z ogólnych regulacji Kodeksu postępowania administracyjnego.

9. Prawo do zakwaterowania nie przysługuje policjantowi:

- 1) który nabył przydzielony w trybie administracyjnym lokal mieszkalny z bonifikatą lub pomniejszeniem w cenie nabycia od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego,
- 2) do czasu ukończenia szkolenia zawodowego podstawowego,
- 3) który jest studentem studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym na kierunku nauka o Policji w Akademii Policji w Szczytnie.

10. W przypadku, gdy oboje małżonkowie są policjantami każdy z małżonków wybiera formę realizacji prawa do zakwaterowania w postaci:

- 1) przydziału lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej dla jednego małżonka, z uwzględnieniem dzieci i wypłaty świadczenia mieszkaniowego dla drugiego małżonka;
- 2) wypłaty świadczenia mieszkaniowego dla obojga małżonków.

11. W przypadku podania przez policjanta nieprawdziwych danych we wniosku, o którym mowa w ust 5 lub w przypadku, gdy świadczenie policjantowi nie przysługiwało, właściwy organ wydaje decyzję o uchyleniu decyzji przyznającej prawo do świadczenia mieszkaniowego oraz o cofnięciu i zwrocie wypłaconego świadczenia mieszkaniowego w całości.

12. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia wzór wniosku, o którym mowa w ust. 5 zawierający: dane osobowe policjanta (stopień, imię i nazwisko, stanowisko, stan cywilny, data i miejsce zamieszkania), dane osobowe członków rodziny (imię, nazwisko, data urodzenia, stopień pokrewieństwa, stan cywilny, data i miejsce zamieszkania), oświadczenia policjanta lub jego małżonka czy jest właścicielem lub współwłaścicielem lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust 7, oświadczenia tych osób czy korzystają z prawa do zakwaterowania i w jakiej formie oraz wskazujący, którą z form zakwaterowania, o których mowa w ust. 4 wybiera policjant, wzory wniosków o zamianę lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych, a także tryb, formę i sposób składania tych wniosków, uwzględniając sprawność postępowania realizacji prawa do zakwaterowania.”;

5) po art. 88 dodaje się art. 88a otrzymuje w brzmieniu:

„**Art. 88a** 1 Podmiotem właściwym w sprawach zakwaterowania jest:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych - w stosunku do Komendanta Głównego Policji i jego zastępcy;
- 2) Komendant Główny Policji - w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym:
 - a) Komendanta CBŚP i jego zastępcy,
 - b) Komendanta CBZC i jego zastępcy,
 - c) Dyrektora CLKP i jego zastępcy,
 - d) Komendanta BSWP i jego zastępcy,

- e) komendanta wojewódzkiego Policji, komendanta Stołecznego Policji i jego zastępcy,
 - f) Komendanta-Rektora Akademii Policji w Szczytnie i jego zastępcy,
 - g) komendanta szkoły policyjnej i jego zastępcy,
 - h) w Komendzie Głównej Policji lub pozostającego w jego dyspozycji
 - i) w BOA,
- 3) Komendant CBŚP - w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym w CBŚP lub pozostającego w jego dyspozycji;
- 4) Komendant CBZC - w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym w CBZC lub pozostającego w jego dyspozycji;
- 5) Komendant BSWP - w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym w BSWP lub pozostającego w jego dyspozycji;
- 6) Dyrektor CLKP - w stosunku do policjanta pełniącego służbę na stanowisku służbowym w CLKP lub pozostającego w jego dyspozycji;
- 7) komendant wojewódzki, Komendant Stołeczny Policji - w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym:
- a) komendanta powiatowego (miejskiego, rejonowego) Policji oraz jego zastępcy,
 - b) w jednostce organizacyjnej Policji bezpośrednio podległej,
 - c) w komendzie wojewódzkiej Policji, Komendzie Stołecznej Policji lub pozostającego w jego dyspozycji;
- 8) komendant powiatowy (miejski, rejonowy) Policji - w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym:
- a) komendanta komisariatu Policji oraz jego zastępcy,
 - b) w jednostce organizacyjnej Policji bezpośrednio podległej,
 - c) w komendzie powiatowej (miejskiej, rejonowej) Policji lub pozostającego w jego dyspozycji;
- 9) Komendant-Rektor Akademii Policji w Szczytnie - w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym w Akademii Policji w Szczytnie lub pozostającego w jego dyspozycji;
- 10) komendant szkoły policyjnej - w stosunku do policjanta na stanowisku służbowym w szkole policyjnej lub pozostającego w jego dyspozycji.

2. Przepisy ust. 1 w sprawach wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, o których mowa w art. 95, stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku policjanta zwolnionego ze służby, który nabył prawo do lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej na podstawie decyzji podmiotu wskazanego w ust. 1 pkt 1, właściwym w sprawie wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, będzie podmiot wskazany w ust. 1 pkt 2.”.

6) art. 89 i art. 90 otrzymują brzmienie:

„**Art. 89** Członkami rodziny policjanta, których uwzględnia się przy przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej są pozostający z policjantem we wspólnym gospodarstwie domowym:

- 1) małżonek;
- 2) dzieci (własne lub małżonka, przysposobione lub przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej) pozostające na jego utrzymaniu, nie dłużej jednak niż do czasu zawarcia przez nie związku małżeńskiego, które:
 - a) nie przekroczyły 18 roku życia, a w przypadku uczęszczania do szkoły lub odbywania studiów w szkole wyższej 25 roku życia, albo
 - b) stały się całkowicie niezdolne do pracy lub niezdolne do samodzielnej egzystencji przed osiągnięciem wieku określonego w lit. a.

Art. 90. 1. Na lokale mieszkalne dla policjantów przeznaczają się lokale będące w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podległych jemu organów lub przez niego nadzorowanych, uzyskane w wyniku ich działalności inwestycyjnej albo stanowiące własność gmin lub zakładów pracy, w tym w szczególności lokale mieszkalne, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o zmianie ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych oraz o zmianie ustawy – Prawo spółdzielcze (Dz. U. poz. 723) stanowiące własność jednostek samorządu terytorialnego, opróżniane przez osoby, które decyzje o przydziale zajmowanego lokalu mieszkalnego uzyskały z jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Na kwatery tymczasowe przeznaczają się lokale mieszkalne albo pomieszczenia w budynkach służbowych pełniące funkcje mieszkalne, przeznaczone dla policjantów z urzędu przeniesionych do pełnienia służby albo delegowanych z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Policji lub w innej miejscowości.

3. Na kwaterę internatową przeznaczają się lokale mieszkalne pełniące funkcję internatu, przeznaczony do zamieszkiwania przez policjanta lub pracownika Policji lub większej liczby policjantów lub pracowników Policji.

4. Na internat przeznaczają się budynki lub zespoły pomieszczeń mieszkalnych stanowiących organizacyjną całość w budynku, przeznaczoną do zakwaterowania policjantów lub pracowników Policji.

5. Przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej przydzielanego lokalu mieszkalnego uwzględnia się stanowisko służbowe policjanta oraz wielkość jego gospodarstwa domowego według następujących zasad:

- 1) policjantowi przysługuje norma powierzchni mieszkalnej od 7 do 10 m²;
- 2) policjantowi:
 - a) posiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 89 przysługuje po jednej normie zaludnienia dla policjanta i każdego członka jego rodziny oraz:
 - na stanowisku służbowym: Komendant Główny Policji, Zastępca Komendanta Głównego Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP, Komendant CBZC, komendant wojewódzki Policji, Komendant Stołeczny Policji, Komendant-Rektor Akademii Policji w Szczytnie, dowódca BOA, Dyrektor CLKP, dyrektor komórki organizacyjnej) Komendy Głównej Policji lub posiadającemu stopień policyjny w korpusie generałów Policji – dwie dodatkowe normy zaludnienia albo,
 - posiadającemu stopień w korpusie oficerów starszych Policji lub zajmującemu stanowisko służbowe ze stopniem etatowym w korpusie oficerów starszych Policji – jedna dodatkowa norma zaludnienia;
 - b) nieposiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 89 – dwie normy zaludnienia, oraz w przypadku pełnienia służby na stanowisku służbowym: Komendant Główny Policji, Zastępca Komendanta Głównego Policji, Komendant CBŚP, Komendant BSWP, Komendant CBZC, komendant wojewódzki Policji, Komendant Stołeczny Policji, Komendant-Rektor Akademii Policji w Szczytnie, dowódca BOA, Dyrektor CLKP, dyrektor komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji lub posiadającemu stopień nadinspektora Policji albo generalnego inspektora Policji – jedna dodatkowa norma zaludnienia,

c) pozostającemu w związku małżeńskim, bezdzietnemu – dodatkowo jedna norma zaludnienia;

3) w przypadku jednoosobowego gospodarstwa domowego norma powierzchni mieszkalnej wynosi nie mniej niż 16 m².

6. Powierzchnią mieszkalną jest powierzchnia pokoi lub pomieszczeń mogących pełnić funkcję pokoi.

7. Policjantowi, na wniosek lub za jego pisemną zgodą, można przydzielić lokal mieszkalny o mniejszej powierzchni mieszkalnej, albo do 20 m² większej niż wynikająca z przysługujących norm, o których mowa w ust. 5, o ile taki lokal mieszkalny nie jest niezbędny na zakwaterowanie policjanta o większej liczbie przysługujących mu norm.

8. Opróżnianie lokali mieszkalnych oraz kwater tymczasowych następuje w formie decyzji administracyjnej.”;

6) uchyla się art. 91 – 92

7) art. 93 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 93.** 1. Policjantowi, który zamieszkuje w miejscowości poza miejscowością pełnienia służby od której granic administracyjnych najkrótsza odległość drogą publiczną do granic administracyjnych miejscowości pełnienia służby wynosi:

a) do 30 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 140 zł miesięcznie;

b) powyżej 30 km do 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 180 zł miesięcznie;

c) powyżej 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 220 zł miesięcznie.

2. Policjant, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o wypłatę zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby do przełożonego właściwego w sprawach osobowych, w którym zamieszcza swoje imię (imiona), nazwisko, posiadany stopień służbowy, stanowisko służbowe, jednostkę organizacyjną Policji, w której pełni służbę, miejscowość pełnienia służby oraz adres zamieszkania

3. Przełożony właściwy w sprawach osobowych funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 1, wypłaca comiesięcznie zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości określonej w ust. 1 od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, w terminie nie późniejszym niż do 10 dnia każdego miesiąca po złożeniu wniosku, o którym mowa w ust. 2.

4. Zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby nie wypłaca się za okresy, o których mowa w art. 120a ust. 10 - proporcjonalnie do tego okresu.”

8) uchyla się art. 94

9) po art. 94 dodaje się art. 94a i art. 94b w brzmieniu:

„**Art. 94a** 1. Policjant, któremu wydano decyzję o przydziale lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, zawiera umowę najmu z właścicielem lokalu albo z podmiotem administrującym przydzielonym lokalem mieszkalnym.

2. Od dnia otrzymania lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej policjant uiszcza opłaty za używanie lokalu.

3. W przypadku otrzymania kwatery tymczasowej, koszty zakwaterowania policjanta przeniesionego z urzędu do pełnienia służby albo delegowanego z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Policji lub innej miejscowości ponosi Skarb Państwa. Koszty zakwaterowania członków rodziny ponosi policjant.

4. Przekazanie przydzielonego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej następuje na podstawie protokołu, w którym określa się stan techniczny lokalu oraz stopień zużycia znajdujących się w nim urządzeń technicznych. Protokół sporządzają policjant oraz wynajmujący lub dysponent i stanowi on podstawę rozliczeń dokonywanych przy zwrocie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej.

5. Policjant, o którym mowa w ust. 1, może wprowadzać w zajmowanym lokalu mieszkalnym lub w kwaterze tymczasowej ulepszenia tylko za zgodą wynajmującego za pośrednictwem dysponenta i na podstawie pisemnej umowy określającej sposób rozliczeń z tego tytułu.

6. Opłaty za używanie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, o których mowa w ust. 2, wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy przyjmuje się według zasad obowiązujących dla danego lokalu, a w przypadku lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, będących w zasobie innego podmiotu, w tym w zarządzie Policji, według zasad obowiązujących dla lokali mieszkalnych wchodzących w skład zasobu mieszkaniowego tego podmiotu.

7. Stosunek najmu ustaje z chwilą uprawomocnienia się decyzji o opróżnieniu przydzielonego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej albo wygaśnięcia decyzji o ich przydziale.

8. W sprawach wynikających z wzajemnych praw i obowiązków najemcy i wynajmującego oraz w innych przypadkach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, do najmu lokali, o których mowa w art. 90 ust. 1 i 2, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz.U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237) i ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725).

9. Sprawy sporne wynikające ze stosunku najmu lokali mieszkalnych, o których mowa w art. 90 ust. 1 i 2, rozstrzygają sądy powszechne.

Art. 94b. 1. Wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się kwotowo, jako iloczyn stawki podstawowej oraz mnożnika lokalizacyjnego ustalonego dla miejsca pełnienia służby przez policjanta, wskazanego w rozkazy personalnym.

2. Policjantowi, który otrzymał pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego, odpłatę mieszkaniową lub ekwiwalent pieniężny w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego z jednostek budżetowych, w tym w innych służbach, na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej oraz Służbie Ochrony Państwa oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby, wypłaca się przyznane świadczenie mieszkaniowe:

- 1) pomniejszone o kwotę stanowiącą maksymalnie 1/60 z 50 % otrzymanej pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego w myśl przepisów dotychczasowych za każdy miesiąc wypłaty świadczenia mieszkaniowego przez kolejne 60 miesięcy lub do wysokości 50% otrzymanej pomocy finansowej, z możliwością jednorazowej wcześniejszej spłaty albo
- 2) w pełnej kwocie – w przypadku zwrotu przez policjanta 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego w myśl przepisów dotychczasowych w terminie 30 dni od dnia otrzymania pierwszej decyzji, o której mowa w art. 88 ust. 8.

3. Sposób rozliczenia pomocy finansowej określa policjant we wniosku, o którym mowa w art. 88 ust. 5.

4. Wypłatę świadczenia mieszkaniowego zawiesza się policjantowi, który przebywa na urlopie bezpłatnym – na czas tego urlopu, z wyłączeniem urlopu wychowawczego.

5. Zawieszenie wypłaty świadczenia mieszkaniowego następuje w formie decyzji administracyjnej.

6. W przypadku przydziału lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe przysługuje do dnia protokolarnego przyjęcia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia miesiąca, w którym decyzja o przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej stała się ostateczna.

7. Policjantowi, o którym mowa w art. 88 ust 1, a który ponosi koszty zakwaterowania w internacie albo kwaterze internatowej przysługuje świadczenie mieszkaniowe.

8. Policjantowi:

- 1) oddelegowanemu do pełnienia zadań służbowych poza Policją w kraju oraz przeniesionemu do dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych na okres zwolnienia z obowiązku wykonywania zadań służbowych, udzielonego na zasadach określonych w przepisach o związkach zawodowych – świadczenie mieszkaniowe, o którym mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4, przyznaje się w wysokości określonej dla miejsca oddelegowania właściwego ze względu na miejsce wykonywania zadań służbowych poza Policją lub dla miejsca działalności zarządu zakładowej organizacji związkowej, w którym policjant pełni funkcję na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz.U. z 2022 r. poz. 854 oraz 2025 poz.39);
- 2) o którym mowa w art. 37a ust. 1, oddelegowanemu do pełnienia zadań służbowych poza Policją za granicą oraz delegowanemu do czasowego pełnienia służby poza granicami państwa – świadczenie mieszkaniowe, o którym mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4, przyznaje się w wysokości określonej dla miejsca w którym pełnił służbę na jeden dzień przed przeniesieniem do dyspozycji lub delegowaniem.

9. Świadczenie mieszkaniowe jest wypłacane za miesiąc kalendarzowy w terminie do 10 dnia każdego miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc, począwszy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 88 ust 5, do dnia zakończenia pełnienia służby w danej miejscowości, określonej w rozkazy personalnym wydanym przez przełożonego, o którym mowa w art. 32 ust. 1.

10. W przypadku zajmowania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe wypłaca się od dnia następującego po dniu opróżnienia lokalu albo kwatery.

11. W przypadku uprawnienia do świadczenia mieszkaniowego za okres krótszy niż miesiąc kalendarzowy świadczenie jest wypłacane za ten okres w wysokości 1/30 za każdy dzień.

12. W przypadku delegowania policjanta, który otrzymuje świadczenie mieszkaniowe, do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, przysługuje mu świadczenie mieszkaniowe w dotychczasowej wysokości.

13. W przypadku delegowania policjanta otrzymującego świadczenie mieszkaniowe do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres dłuższy niż 6 miesięcy, przysługuje mu świadczenie mieszkaniowe w wysokości określonej dla miejsca pełnienia służby właściwego ze względu na miejsce delegowania policjanta.

14. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia wysokość stawki podstawowej oraz mnożników lokalizacyjnych dla powiatów właściwych ze względu na miejsce pełnienia służby policjantów uwzględniając średnią cenę rynkową najmu lokali mieszkalnych w powiecie, w którym znajduje się miejsce pełnienia służby w jednostce organizacyjnej Policji, a także szczególne znaczenie jednostki organizacyjnej Policji dla ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz do utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego.”

10) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 95** 1. Policjant jest obowiązany do opróżnienia lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 90 ust. 1 lub odpowiednio kwatery tymczasowej, o której mowa w art. 90 ust. 2, jeżeli:

- 1) został zwolniony ze służby albo przeniesiony do pełnienia służby w innej miejscowości lub w innej jednostce organizacyjnej Policji;
- 2) podnajmuje albo oddaje do bezpłatnego używania przydzielony lokal lub jego część bez zgody właściwego podmiotu;
- 3) używa lokalu mieszkalnego w sposób sprzeczny z umową najmu lub niezgodnie z przeznaczeniem, zaniedbuje obowiązki, dopuszczając do powstania szkód albo niszczy urządzenia przeznaczone do wspólnego korzystania przez mieszkańców;
- 4) wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali;

- 5) jest w zwłoce z zapłatą opłat za używanie lokalu mieszkalnego przez okres co najmniej trzech pełnych okresów płatności, pomimo pisemnego zawiadomienia o zamiarze wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego i wyznaczenia dodatkowego, miesięcznego terminu zapłaty zaległych i wymagalnych należności;
- 6) nie zwolnił, w terminie określonym odrębnymi przepisami, wcześniej przydzielonego lokalu mieszkalnego;
- 7) zrzekł się uprawnień do zajmowanego lokalu mieszkalnego;
- 8) policjant i jego małżonek posiadają przydzielony decyzją administracyjną lokal mieszkalny lub kwaterę tymczasową, o których mowa w art. 90 ust. 1 lub 2; w takim przypadku osobom tym przysługuje prawo wyboru jednego z zajmowanych lokali;
- 9) po zwolnieniu ze służby on lub pozostali po nim członkowie rodziny zajmują lokal mieszkalny położony w budynku przeznaczonym na cele służbowe a osobom tym przydzielono lokal w tej samej lub innej miejscowości, o powierzchni odpowiadającej przysługującym normom;
- 10) dokonał zamiany lokalu mieszkalnego;
- 11) on lub członkowie jego rodziny albo inne osoby zajmują lokal mieszkalny bez tytułu prawnego;
- 12) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17, 1228, 1907, 1965, 1963 i 2600) lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

2. Decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej wydaje się w stosunku do wszystkich osób zamieszkałych w tym lokalu.

3. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego osoba, której ona dotyczy, opróżnia lokal mieszkalny w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

4. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu tymczasowej kwatery osoba, której ona dotyczy, opróżnia tymczasową kwaterę w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

5. W sprawach opróżnienia lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej przez:

- 1) kobietę w ciąży,
- 2) małoletniego,
- 3) osobę niepełnosprawną, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 44, 858, 1089 i 1165) lub ubezwłasnowolnioną oraz osobę sprawującą nad taką osobą opiekę i wspólnie z nią zamieszkałą,
- 4) obłożnie chorego, który dysponuje dokumentem urzędowym lub zaświadczeniem lekarskim stwierdzającym stan zdrowia, w którym chory bez narażenia życia lub zdrowia nie może prowadzić normalnej egzystencji, wydanym nie wcześniej niż miesiąc przed wszczęciem postępowania o opróżnienie lokalu mieszkalnego,
- 5) emeryta lub rencistę spełniającego kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej,
- 6) osobę posiadającą status bezrobotnego spełniającą kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej

– wraz z osobami wspólnie zamieszkującymi nie wydaje się decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, chyba że mogą zamieszkać w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym lub domu mieszkalno-pensjonatowym, a w przypadku, w którym jedną z osób wobec której wydaje się decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego jest policjant, mogą zamieszkać w miejscowości, w której pełni on służbę, lub w miejscowości pobliskiej w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym lub domu mieszkalno-pensjonatowym.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, organ właściwy do wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej kieruje do sądu powszechnego pozew o opróżnienie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej. Przepisy art. 14 ust. 1–5 i 6a, art. 15, art. 17 i art. 18 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725) stosuje się odpowiednio.

7. Opróżnienia lokalu mieszkalnego lub tymczasowej kwatery, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 6, dokonuje się w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 858, 859 i 1222).”;

11) art. 96 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 96** 1. Policjantowi przeniesionemu do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Policji lub w innej miejscowości, który w poprzednim miejscu pełnienia służby posiada lokal mieszkalny, o którym mowa w art. 90 ust. 1, może być przydzielony lokal mieszkalny na podstawie decyzji administracyjnej w nowym miejscu pełnienia służby, jeżeli opróżni on zajmowany lokal mieszkalny przydzielony w drodze decyzji administracyjnej.

2. Policjantowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Policji lub w innej miejscowości, który w poprzednim miejscu pełnienia służby nie opróżnił zajmowanego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 1, można przydzielić kwaterę tymczasową.

3. Policjant delegowany z urzędu do czasowego pełnienia służby albo przeniesiony z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości otrzymuje kwaterę tymczasową.”

12) uchyla się art. 97 i art. 98:

Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 915, z późn. zm.2)) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 34a w ust. 20 skreśla się wyrazy „art. 95, art. 100”

2) w art. 34a dodaje się ust. 21 w brzmieniu:

„21. Funkcjonariusz w służbie kontraktowej ma prawo do zakwaterowania realizowanego w formie, o której mowa w art. 92 ust.2 pkt 3. Przepisy art. 92 ust 5 i 7 oraz art. 92a stosuje się odpowiednio.

3) art. 87 b ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Urlop dodatkowy, o którym mowa w ust. 4, nie przysługuje jeżeli przerwa w ekspozycji na czynnik szkodliwy dla zdrowia, w szczególności z powodu choroby, urlopu czy zwolnienia od zajęć służbowych, a także wynikająca z potrzeb służbowych, trwała nieprzerwanie dłużej niż 90 dni w ciągu roku.”

4) tytuł rozdziału 12 otrzymuje brzmienie:

„Zakwaterowanie funkcjonariuszy Straży Granicznej”;

5) art. 92 otrzymuje brzmienie:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1089, 1222, 1248, 1473, 1562, 1688, 1717 i 1871.

„**Art. 92.** 1. Funkcjonariuszowi w służbie przygotowawczej lub stałej od dnia mianowania na pierwsze stanowisko służbowe do dnia zwolnienia ze służby w Straży Granicznej, na jego wniosek, przysługuje prawo do zakwaterowania w miejscowości, w której pełni służbę albo na jego uzasadnioną prośbę w innej miejscowości.

2. Prawo do zakwaterowania jest realizowane w następujących formach:

- 1) przydział lokalu mieszkalnego,
- 2) przydział kwatery tymczasowej,
- 3) przydział miejsca w internacie lub kwaterze internatowej;
- 4) przyznanie świadczenia mieszkaniowego.

3. Z kwatery internatowej i miejsca w internacie mogą korzystać również pracownicy Straży Granicznej. Przepisy art. 92 ust 5 i 8 oraz art. 92a ust.1 stosuje się odpowiednio.

4. Podmioty, o których mowa w art. 92a ust. 1, prowadzą wykaz dostępnych form zakwaterowania we właściwych jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej. Wykaz przekazywany jest do wiadomości funkcjonariuszy.

5. Funkcjonariusz wybiera formę realizacji prawa do zakwaterowania spośród dostępnych w wykazie, o którym mowa w ust. 4, składając wniosek do podmiotu właściwego w sprawach zakwaterowania, o którym mowa w art. 92a ust.1.

6. Zmiana formy realizacji prawa do zakwaterowania przez funkcjonariusza następuje poprzez złożenie nowego wniosku, o którym mowa w ust. 5. Właściwy podmiot, o którym mowa w art. 92a ust1 uchyla decyzję, na podstawie której orzeczono wcześniej o prawie do zakwaterowania.

7. Prawo do zakwaterowania w formach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2 nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz lub jego małżonek jest właścicielem lub współwłaścicielem lokalu mieszkalnego o powierzchni mieszkalnej równej co najmniej normom zaludnienia przysługującym funkcjonariuszowi w miejscowości w której pełni służbę albo miejscowości, o której mowa w ust. 1.

8. Rozstrzygnięcie o przyznaniu formy zakwaterowania:

- 1) o której mowa w art. 92 ust. 2 pkt. 4 przez podmiot, wskazany w art. 92a ust 1, w całości uwzględniając wniosek funkcjonariusza, załatwia się w postępowaniu uproszczonym, o którym mowa w dziale II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego;

2) o której mowa w art. 92 ust. 2 pkt 3 przez podmiot, wskazany w art. 92a ust. 1, następuje w drodze skierowania;

3) w pozostałych przypadkach decyzję o przyznaniu albo odmowie przyznania wybranej przez funkcjonariusza formy prawa do zakwaterowania wydaje podmiot właściwy do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 92a ust.1, w terminach wynikających z ogólnych regulacji Kodeksu postępowania administracyjnego.

9. Prawo do zakwaterowania nie przysługuje funkcjonariuszowi:

- 1) który nabył przydzielony w trybie administracyjnym lokal mieszkalny z bonifikatą lub pomniejszeniem w cenie nabycia od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego,
- 2) do dnia ukończenia szkolenia podstawowego,
- 3) który jest studentem studiów stacjonarnych WSSG.

10. W przypadku, gdy małżonkowie są funkcjonariuszami Straży Granicznej każdy z małżonków wybiera formę realizacji prawa do zakwaterowania w postaci:

- 1) przydziału lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej dla jednego małżonka, z uwzględnieniem dzieci i wypłaty świadczenia mieszkaniowego dla drugiego małżonka;
- 2) wypłaty świadczenia mieszkaniowego dla obojga małżonków.

11. W przypadku podania przez funkcjonariusza nieprawdziwych danych we wniosku, o którym mowa w ust 5 lub w przypadku, gdy świadczenie funkcjonariuszowi nie przysługiwało, właściwy organ wydaje decyzję o uchyleniu decyzji przyznającej świadczenie mieszkaniowe oraz o cofnięciu i zwrocie wypłaconego świadczenia mieszkaniowego w całości.

12. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia wzór wniosku o którym mowa w ust. 5 zawierający: dane osobowe funkcjonariusza (stopień, imię i nazwisko, stanowisko, stan cywilny, data i miejsce zamieszkania), dane osobowe członków rodziny (imię, nazwisko, data urodzenia, stopień pokrewieństwa, stan cywilny, data i miejsce zamieszkania), oświadczenia funkcjonariusza lub jego małżonka czy jest właścicielem lub współwłaścicielem lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust 7, oświadczenia tych osób czy korzystają z prawa do zakwaterowania i w jakiej formie oraz wskazujący, którą z form zakwaterowania, o których mowa w ust. 4 wybiera funkcjonariusz, wzory wniosków o zamianę lokali mieszkalnych albo kwater

tymczasowych, a także tryb, formę i sposób składania tych wniosków, uwzględniając sprawność postępowania realizacji prawa do zakwaterowania.”

6) po art. 92 dodaje się art. 92a w brzmieniu:

„**Art. 92a.1** Podmiotami właściwymi w sprawach zakwaterowania są:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych - w stosunku do:
 - a) Komendanta Głównego Straży Granicznej,
 - b) zastępców Komendanta Głównego Straży Granicznej;
- 2) Komendant Główny Straży Granicznej - w stosunku do:
 - a) Rektora-Komendanta WSSG,
 - b) Komendanta BSWSG,
 - c) komendantów oddziałów Straży Granicznej,
 - d) komendantów ośrodków szkolenia Straży Granicznej,
 - e) komendantów ośrodków Straży Granicznej,
 - f) kierowników komórek organizacyjnych Komendy Głównej Straży Granicznej,
 - g) funkcjonariuszy, o których mowa w art. 41 ust. 2,
 - h) funkcjonariuszy pozostających w jego dyspozycji;
- 3) Rektor-Komendant WSSG, komendanci oddziałów Straży Granicznej, komendanci ośrodków szkolenia Straży Granicznej, z wyłączeniem ośrodka szkolenia, o którym mowa w pkt 4, oraz komendanci ośrodków Straży Granicznej - w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w podległych im jednostkach organizacyjnych lub pozostających w ich dyspozycji;
- 4) Komendant Warmińsko-Mazurskiego Oddziału Straży Granicznej - w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w ośrodku szkolenia Straży Granicznej pozostającym na jego zaopatrzeniu.
- 5) Komendant Nadwiślańskiego Oddziału Straży Granicznej w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w komórkach organizacyjnych Komendy Głównej Straży Granicznej i w BSWSG.

2. Przepisy ust. 1 w sprawach wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, o których mowa w art. 99a, stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku funkcjonariusza zwolnionego ze służby, który nabył prawo do lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej na podstawie decyzji podmiotu

wskazanego w ust. 1 pkt 1, właściwym w sprawie wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, będzie podmiot wskazany w ust. 1 pkt 2.”.

7) art. 93 otrzymuje brzmienie:

„ **Art. 93** Członkami rodziny funkcjonariusza, których uwzględnia się przy przydziale lokalu mieszkalnego są pozostający z funkcjonariuszem we wspólnym gospodarstwie domowym:

1) małżonek;

2) dzieci (własne lub małżonka, przysposobione lub przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej) pozostające na jego utrzymaniu, nie dłużej jednak niż do czasu zawarcia przez nie związku małżeńskiego, które:

a) nie przekroczyły 18. roku życia, a w przypadku uczęszczania do szkoły lub odbywania studiów w szkole wyższej 25. roku życia, albo

b) stały się całkowicie niezdolne do pracy lub niezdolne do samodzielnej egzystencji przed osiągnięciem wieku określonego w lit. a.”,

8) art. 94 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 94.** 1. Na lokale mieszkalne dla funkcjonariuszy przeznaczają się lokale będące w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub organów jemu podległych lub przez niego nadzorowanych, uzyskane w wyniku ich działalności inwestycyjnej albo stanowiące własność gmin lub zakładów pracy, w tym w szczególności lokale mieszkalne, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o zmianie ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych oraz o zmianie ustawy - Prawo spółdzielcze (Dz. U. poz. 723) stanowiące własność jednostek samorządu terytorialnego, opróżniane przez osoby, które decyzje o przydziale zajmowanego lokalu mieszkalnego uzyskały z jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Na kwatery tymczasowe przeznaczają się lokale mieszkalne albo pomieszczenia w budynkach służbowych pełniące funkcje mieszkalne, przeznaczone dla funkcjonariuszy przeniesionych z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości lub jednostce organizacyjnej.

3. Na kwaterę internatową przeznaczają się lokal mieszkalny pełniący funkcję internatu, przeznaczony do zamieszkiwania przez funkcjonariusza albo pracownika

Straży Granicznej lub większej liczby funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej.

4. Na internat przeznaczają się budynek lub zespół pomieszczeń mieszkalnych stanowiących organizacyjną całość w budynku, przeznaczoną do zakwaterowania funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej.

5. Przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej przydzielanego lokalu mieszkalnego uwzględnia się zajmowane przez funkcjonariusza stanowisko służbowe oraz wielkość jego gospodarstwa domowego stosując następujące zasady:

- 1) funkcjonariuszowi przysługuje norma powierzchni mieszkalnej od 7 do 10 m²;
- 2) funkcjonariuszowi przysługują następujące normy zaludnienia:
 - a) posiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 93 - po jednej normie zaludnienia dla funkcjonariusza i każdego członka jego rodziny oraz:
 - zajmującemu stanowisko służbowe Komendanta Głównego Straży Granicznej, zastępcy Komendanta Głównego Straży Granicznej, Rektora-Komendanta WSSG, Komendanta BSWSG, komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta ośrodka szkolenia Straży Granicznej, komendanta ośrodka Straży Granicznej, kierownika komórki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej lub posiadającemu stopień służbowy generała brygady Straży Granicznej (kontradmirala Straży Granicznej) albo generała dywizji Straży Granicznej (wiceadmirala Straży Granicznej) - dwie dodatkowe normy zaludnienia albo,
 - posiadającemu stopień służbowy oficera, od stopnia majora Straży Granicznej (komandora podporucznika Straży Granicznej) do stopnia pułkownika Straży Granicznej (komandora Straży Granicznej) lub zajmującemu stanowisko służbowe zaszerogowane do stopnia służbowego oficera, od stopnia majora Straży Granicznej (komandora podporucznika Straży Granicznej) do stopnia pułkownika Straży Granicznej (komandora Straży Granicznej) - jedna dodatkowa norma zaludnienia,
 - b) nieposiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 93 - dwie normy zaludnienia, a ponadto, w przypadku zajmowania stanowiska Komendanta Głównego Straży Granicznej, zastępcy Komendanta Głównego Straży Granicznej, Rektora-Komendanta WSSG, Komendanta BSWSG, komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta ośrodka szkolenia Straży Granicznej, komendanta ośrodka

Straży Granicznej, kierownika komórki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej lub posiadania stopnia służbowego generała brygady Straży Granicznej (kontradmirala Straży Granicznej) albo generała dywizji Straży Granicznej (wiceadmirala Straży Granicznej) - jedna dodatkowa norma zaludnienia,

c) pozostającemu w związku małżeńskim, bezdzietnemu - jedna dodatkowa norma zaludnienia;

3) w przypadku jednoosobowego gospodarstwa domowego norma powierzchni mieszkalnej wynosi nie mniej niż 16 m².

6. Powierzchnią mieszkalną jest powierzchnia pokoi lub pomieszczeń mogących pełnić funkcję pokoi.

7. Funkcjonariuszowi, na wniosek lub za jego pisemną zgodą, można przydzielić lokal mieszkalny o mniejszej powierzchni mieszkalnej, albo do 20 m² większej niż wynikająca z przysługujących norm, o których mowa w ust. 5, o ile taki lokal mieszkalny nie jest niezbędny na zakwaterowanie funkcjonariusza o większej liczbie przysługujących mu norm.

8. Opróżnianie lokali mieszkalnych oraz kwater tymczasowych następuje w formie decyzji administracyjnej.”

9) uchyla się art. 95 i art. 96

10) art.97 otrzymuje brzmienie :

„**Art.97.** Funkcjonariuszowi, który zamieszkuje w miejscowości poza miejscowością pełnienia służby od której granic administracyjnych najkrótsza odległość drogą publiczną do granic administracyjnych miejscowości pełnienia służby wynosi:

a) do 30 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 140 zł;

b) powyżej 30 km do 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 180 zł;

c) powyżej 50km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 220 zł.

2. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o wypłatę zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby do przełożonego właściwego w sprawach osobowych, w którym zamieszcza swoje imię (imiona), nazwisko, posiadany

stopień służbowy, stanowisko służbowe, jednostkę organizacyjną Straży Granicznej, w której pełni służbę, miejscowość pełnienia służby oraz adres zamieszkania.

3. Przełożony właściwy w sprawach osobowych funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 1, wypłaca comiesięcznie zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości określonej w ust. 1 od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, w terminie nie późniejszym niż do 10 dnia każdego miesiąca po złożeniu wniosku, o którym mowa w ust. 2.

4. Zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby nie wypłaca się za okresy, o których mowa w art. 117d ust. 9 - proporcjonalnie do tego okresu.”

11) uchyla się art. 98;

12) po art. 98 dodaje się art. 98a i 98b w brzmieniu:

„**Art. 98a.** 1. Funkcjonariusz, któremu wydano decyzję o przydziale lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, zawiera umowę najmu z właścicielem lokalu albo z podmiotem, administrującym przydzielonym lokalem mieszkalnym.

2. Od dnia otrzymania lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej funkcjonariusz uiszcza opłaty za używanie lokalu.

3. W przypadku otrzymania kwatery tymczasowej, koszty zakwaterowania funkcjonariusza przeniesionego z urzędu do pełnienia służby albo delegowanego z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej lub innej miejscowości ponosi Skarb Państwa. Koszty zakwaterowania członków rodziny ponosi funkcjonariusz.

4. Przekazanie przydzielonego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej następuje na podstawie protokołu, w którym określa się stan techniczny lokalu oraz stopień zużycia znajdujących się w nim urządzeń technicznych. Protokół sporządzają funkcjonariusz oraz wynajmujący i stanowi on podstawę rozliczeń dokonywanych przy zwrocie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej.

5. Funkcjonariusz może wprowadzać w zajmowanym lokalu mieszkalnym lub w kwaterze tymczasowej ulepszenia tylko za zgodą wynajmującego i na podstawie pisemnej umowy określającej sposób rozliczeń z tego tytułu.

6. Opłaty za używanie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, o którym mowa w ust. 2, wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy przyjmuje się według opłat obowiązujących dla danego lokalu, a w przypadku lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, będących w zasobie innego podmiotu, w tym w zarządzie Straży

Granicznej lub będące własnością Wyższej Szkoły Straży Granicznej, według zasad obowiązujących dla lokali mieszkalnych lub kwater tymczasowych wchodzących w skład zasobu mieszkaniowego tego podmiotu.

7. Stosunek najmu ustaje z chwilą uprawomocnienia się decyzji o opróżnieniu przydzielonego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej albo wygaśnięcia decyzji o ich przydziale.

8. W sprawach wynikających z wzajemnych praw i obowiązków najemcy i wynajmującego oraz w innych przypadkach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, do najmu lokali, o których mowa w art. 94 ust. 1 i 2, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237) i ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 725).

9. Sprawy sporne wynikające ze stosunku najmu lokali mieszkalnych, o których mowa w art. 94 ust. 1 i 2, rozstrzygają sądy powszechne.

Art. 98b. 1. Wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się kwotowo jako iloczyn stawki podstawowej oraz mnożnika lokalizacyjnego ustalonego dla miejsca pełnienia służby funkcjonariusza, wskazanego w rozkazy personalnym o mianowaniu funkcjonariusza.

2. Funkcjonariuszowi, który otrzymał pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego, odpłatę mieszkaniową lub ekwiwalent pieniężny w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego z jednostek budżetowych, w tym w innych służbach, na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej oraz Służbie Ochrony Państwa oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby, wypłaca się przyznane świadczenie mieszkaniowe:

- 1) pomniejszone o kwotę stanowiącą maksymalnie 1/60 z 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego za każdy miesiąc wypłaty świadczenia mieszkaniowego przez kolejne 60 miesięcy lub do wysokości 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej, z możliwością jednorazowej wcześniejszej spłaty albo
- 2) w pełnej kwocie w przypadku zwrotu przez funkcjonariusza 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej na uzyskanie lokalu

mieszkalnego w myśl dotychczasowych przepisów w terminie 30 dni od otrzymania decyzji, o której mowa w art. 92 ust. 8 pkt 1.

3. Sposób rozliczenia pomocy finansowej wskazuje funkcjonariusz we wniosku, o którym mowa w art. 92 ust. 5.

4. Wypłatę świadczenia mieszkaniowego zawiesza się funkcjonariuszowi, który przebywa na urlopie bezpłatnym – na czas tego urlopu, z wyłączeniem urlopu wychowawczego.

5. Zawieszenie wypłaty świadczenia mieszkaniowego następuje w formie decyzji administracyjnej.

6. W przypadku przydziału lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe przysługuje do dnia protokolarnego przyjęcia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia miesiąca, w którym decyzja o przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej stała się ostateczna.

7. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w art. 92 ust 1, który ponosi koszty zakwaterowania w internacie albo kwaterze internatowej, przysługuje świadczenie mieszkaniowe.

8. Funkcjonariuszowi:

- 1) o którym mowa w art. 41 ust. 2 oraz zwolnionemu z obowiązku wykonywania zadań służbowych na podstawie art. 31 ust 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz.U. z 2022 r. poz. 854 i z 2025 r. poz. 39) - świadczenie mieszkaniowe, o którym mowa w art. 92 ust. 2 pkt 4, przyznaje się w wysokości określonej dla miejsca oddelegowania właściwego ze względu na miejsce wykonywania zadań poza Strażą Graniczną lub dla miejsca oddelegowania właściwego dla siedziby urzędu administracji rządowej lub urzędu państwowego do którego oddelegowano funkcjonariusza do pracy poza Strażą Graniczną lub dla miejsca działalności zarządu zakładowej organizacji związkowej, w którym funkcjonariusz pełni funkcję na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych,
- 2) delegowanemu do czasowego pełnienia służby poza granicami państwa oraz przeniesionemu do dyspozycji właściwego przełożonego - świadczenie mieszkaniowe, o którym mowa w art. 92 ust. 2 pkt 4, przyznaje się w

wysokości określonej dla miejsca w którym pełnił służbę na jeden dzień przed delegowaniem lub przeniesieniem do dyspozycji.

9. Świadczenie mieszkaniowe jest wypłacane miesięcznie w terminie do 10 dnia każdego miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc, począwszy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 92 ust 5, do dnia zakończenia pełnienia służby w danej miejscowości, określonej w rozkazie personalnym o mianowaniu funkcjonariusza na stanowisko służbowe wydanego przez przełożonego, o którym mowa w art. 36 ust. 1.

10. W przypadku zajmowania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe przysługuje od dnia następującego po dniu opróżnienia lokalu albo kwatery.

11. W przypadku uprawnienia do świadczenia mieszkaniowego za okres krótszy niż miesiąc kalendarzowy świadczenie przysługuje w wysokości 1/30 za każdy dzień.

12. W przypadku delegowania funkcjonariusza, który otrzymuje świadczenie mieszkaniowe, do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, przysługuje mu świadczenie mieszkaniowe w dotychczasowej wysokości.

13. W przypadku delegowania funkcjonariusza na okres dłuższy niż 6 miesięcy, przysługuje mu świadczenie mieszkaniowe w wysokości określonej dla miejsca pełnienia służby właściwego ze względu na miejscowość delegowania funkcjonariusza.

14. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia wysokość stawki podstawowej oraz mnożników lokalizacyjnych dla powiatów właściwych ze względu na miejsce pełnienia służby funkcjonariuszy, uwzględniając średnią cenę rynkową najmu lokali mieszkalnych w powiecie, w którym znajduje się miejsce pełnienia służby w jednostce organizacyjnej Straży Granicznej, w tym Wyższej Szkoły Straży Granicznej, a także szczególne znaczenie tej jednostki dla systemu ochrony granicy państwowej, porządku publicznego i systemu ochrony państwa.”

13) uchyla się art. 99;

14) w art. 99a otrzymuje brzmienie:

„**Art. 99a.** 1. Funkcjonariusz jest obowiązany do opróżnienia lokalu mieszkalnego lub odpowiednio kwatery tymczasowej, o których mowa w art. 94 ust. 1 lub 2, jeżeli:

- 1) został zwolniony ze służby albo przeniesiony do służby w innej miejscowości lub innej jednostki organizacyjnej Straży Granicznej;
- 2) podnajmuje albo oddaje do bezpłatnego używania przydzielony lokal lub jego część lub kwaterę tymczasową lub jej część bez zgody właściwego podmiotu;

- 3) używa lokalu lub kwatery tymczasowej w sposób sprzeczny z umową najmu lub niezgodnie z przeznaczeniem, zaniedbuje obowiązki, dopuszczając do powstania szkód albo niszczy urządzenia przeznaczone do wspólnego korzystania przez mieszkańców;
- 4) wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali;
- 5) jest w zwłóce z zapłatą opłat za używanie lokalu mieszkalnego przez okres co najmniej trzech pełnych okresów płatności, pomimo pisemnego zawiadomienia o zamiarze wydania decyzji o opróżnieniu lokalu lub kwatery tymczasowej i wyznaczenia dodatkowego, miesięcznego terminu zapłaty zaległych i wymagalnych należności;
- 6) nie zwolnił, w terminie określonym odrębnymi przepisami, wcześniej przydzielonego lokalu lub kwatery tymczasowej;
- 7) zrzekł się uprawnień do zajmowanego lokalu lub kwatery tymczasowej;
- 8) funkcjonariusz i jego małżonek posiadają przydzielone decyzją administracyjną lokale mieszkalne lub kwatery tymczasowe, o których mowa w art. 94 ust. 1 lub 2; w takim przypadku osobom tym przysługuje prawo wyboru jednego z zajmowanych lokali;
- 9) dokonał zamiany lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej;
- 10) on lub członkowie jego rodziny albo inne osoby zajmują lokal mieszkalny lub kwatery tymczasową bez tytułu prawnego;
- 11) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 130 lub art. 258 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny ((Dz. U. z 2024 r. poz. 17, 1228, 1907, 1965, 1963 i 2600) lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

2. Decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej wydaje się w stosunku do wszystkich osób zamieszkałych w tym lokalu lub tej kwaterze.

3. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego osoba, której ona dotyczy, opróżnia lokal mieszkalny w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

4. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu tymczasowej kwatery osoba, której ona dotyczy, opróżnia tymczasową kwaterę w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

5. W sprawach opróżnienia lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej przez:

- 1) kobietę w ciąży,
- 2) małoletniego,
- 3) osobę niepełnosprawną, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 44, 858, 1089 i 1165) lub ubezwłasnowolnioną oraz osobę sprawującą nad taką osobą opiekę i wspólnie z nią zamieszkałą,
- 4) obłożnie chorego, który dysponuje dokumentem urzędowym lub zaświadczeniem lekarskim stwierdzającym stan zdrowia, w którym chory bez narażenia życia lub zdrowia nie może prowadzić normalnej egzystencji, wydanym nie wcześniej niż miesiąc przed wszczęciem postępowania o opróżnienie lokalu mieszkalnego,
- 5) emeryta lub rencistę spełniającego kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej,
- 6) osobę posiadającą status bezrobotnego spełniającą kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej

– wraz z osobami wspólnie zamieszkującymi nie wydaje się decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, chyba że mogą zamieszkać w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym lub domu mieszkalno-pensjonatowym, a w przypadku, w którym jedną z osób wobec której wydaje się decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego jest policjant, mogą zamieszkać w miejscowości, w której pełni on służbę, lub w miejscowości pobliskiej w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym lub domu mieszkalno-pensjonatowym.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, organ właściwy do wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej kieruje do sądu powszechnego pozew o opróżnienie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej. Przepisy art. 14 ust. 1–5 i 6a, art. 15, art. 17 i art. 18 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r.

o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725) stosuje się odpowiednio.

7. Opróżnienia lokalu mieszkalnego lub tymczasowej kwatery, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 6, dokonuje się w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 858, 859 i 1222).”;

15) uchyla się art. 99b

16) art. 100 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 100.** 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu do służby w innej miejscowości, który posiada lokal mieszkalny lub kwaterę tymczasową, o których mowa w art. 92 ust. 2 pkt 1 lub 2, prawo do zakwaterowania w formie, o której mowa w art. 92 ust. 2 pkt 1, 2 lub 4, przysługuje w nowym miejscu pełnienia służby, jeżeli opróżnił on zajmowany lokal mieszkalny lub kwaterę tymczasową przydzielone w drodze decyzji administracyjnej.

2. Funkcjonariuszowi przeniesionemu do służby w innej miejscowości lub innej jednostce organizacyjnej Straży Granicznej, który w poprzednim miejscu pełnienia służby nie opróżnił zajmowanego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, o których mowa w ust. 1, można przydzielić kwaterę internatową lub miejsce w internacie.

3. Funkcjonariusz delegowany do czasowego pełnienia służby albo przeniesiony z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości otrzymuje kwaterę tymczasową.”.

17) uchyla się art. 101 i 102;

18) art. 105 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 105.** 1. Wysokość uposażenia zasadniczego funkcjonariusza jest uzależniona od grupy i kategorii zaszerogowania zajmowanego stanowiska służbowego oraz od posiadanej wysługi lat.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób ustalania wysokości uposażenia zasadniczego;
- 2) grupy uposażenia zasadniczego, kategorie uposażenia zasadniczego oraz mnożniki kwoty bazowej;

- 3) zaszeregowanie stanowisk służbowych do poszczególnych grup uposażenia zasadniczego oraz stopni etatowych
- uwzględniając zróżnicowanie uposażenia zasadniczego w poszczególnych grupach i kategoriach tego uposażenia, a także charakter i rodzaje stanowisk służbowych.”;

19) art. 106 otrzymuje następujące brzmienie:

„**Art. 106.** 1. Uposażenie zasadnicze funkcjonariusza wzrasta z tytułu wysługi lat, o której mowa w art. 105 ust. 1, o 2% po 2 latach służby i o 1% za każdy następny rok służby, aż do wysokości 20% po 20 latach służby, oraz o kolejne 2% za każde następne dwa lata służby do wysokości 32% po 32 latach służby, łącznie do wysokości 35% po 35 latach służby.

2. Do wysługi lat funkcjonariusza zalicza się:

- 1) okresy służby w Straży Granicznej;
- 2) okresy służby w Straży Marszałkowskiej, Urzędzie Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Policji, Biurze Ochrony Rządu, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej i Służbie Więziennej;
- 3) okresy służby w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) okresy traktowane jako równorzędne ze służbą w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celnej, Służbie Celno-Skarbowej i Służbie Więziennej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin;
- 5) okresy zakońzonego zatrudnienia wykonywanego w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub na danym stanowisku;
- 6) inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają wliczeniu do okresu pracy lub służby, od którego zależą uprawnienia pracownicze lub wynikające ze stosunku służbowego.

3. Do wysługi lat, zalicza się okresy zakończonego zatrudnienia wykonywanego w niepełnym wymiarze czasu pracy proporcjonalnie do sumy świadczonych w tych okresach wymiarów czasu pracy obowiązujących w danym zawodzie lub na danym stanowisku, nie więcej jednak niż okres wykonywanego zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy.

4. Okresy zatrudnienia wykonywanego w niepełnym wymiarze czasu pracy na podstawie art. 186⁷ Kodeksu pracy traktuje się jak okresy zatrudnienia wykonywanego w pełnym wymiarze czasu pracy.

5. Do wysługi lat nie zalicza się okresów służby i pracy, za które nie przysługiwało uposażenie zasadnicze, wynagrodzenie lub zasiłek z tytułu choroby, a także okresów zawieszenia w czynnościach służbowych, zgodnie z art. 128 ust. 2.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do okresów służby i pracy, za które nie przysługiwało uposażenie zasadnicze, wynagrodzenie lub zasiłek z tytułu choroby w przypadku gdy funkcjonariusz, także przed podjęciem służby w Straży Granicznej:

- 1) korzystał z urlopu udzielonego w celu sprawowania opieki nad małoletnim dzieckiem, przewidzianego w przepisach prawa pracy;
- 2) korzystał z urlopu opiekuńczego, o którym mowa w art. 89h;
- 3) korzystał z urlopu bezpłatnego udzielonego w związku z wyjazdem za granicę wspólnie z małżonkiem przeniesionym tam w celu pełnienia służby albo pracy w przedstawicielstwie dyplomatycznym, urzędzie konsularnym, stałym przedstawicielstwie przy Organizacji Narodów Zjednoczonych, organach i instytucjach Unii Europejskiej, instytucie polskim lub innej misji państwowej;
- 4) korzystał z urlopu bezpłatnego udzielonego na okres kształcenia w Krajowej Szkole Administracji Publicznej, jeżeli okres ten zaliczono w zakresie wszelkich uprawnień pracowniczych zgodnie z art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1991 r. o Krajowej Szkole Administracji Publicznej im. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1952 i 1195);
- 5) prowadził indywidualne gospodarstwo rolne lub pracował w takim gospodarstwie na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 lipca 1990 r. o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy (Dz. U. poz. 310).

7. Podmiotami właściwymi do zaliczania do wysługi lat okresów, o których mowa w ust. 2-4, są właściwy przełożeni, o których mowa w art. 36 ust. 1.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów potwierdzających okresy, o których mowa w ust. 2-4, sposób i tryb zaliczania tych okresów do wysługi lat od której uzależniony jest wzrost uposażenia zasadniczego, uwzględniając sposób dokumentowania tych okresów, termin ustalenia wysługi lat oraz formę ustalenia wysługi lat.”;

20) w art. 108 w ust. 1 uchyla się pkt 1.

Art. 3. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226, z późn. zm.3)) w art. 21 w ust 1 wprowadza się następujące zmiany:

1) po pkt 49a dodaje się pkt 49b w brzmieniu:

„49b) pomoc finansowa na uzyskanie lokalu mieszkalnego wypłacana na podstawie przepisów o Służbie Ochrony Państwa.”;

2) punkt 77 otrzymuje brzmienie:

„77) równoważniki pieniężne za brak lokalu mieszkalnego, wypłacone: funkcjonariuszom Służby Więziennej oraz Służby Celno-Skarbowej - do wysokości nieprzekraczającej kwoty 2280 zł;”

3) po pkt 77 dodaje się pkt 77a - 77c w brzmieniu:

„77a) świadczenia mieszkaniowe, wypłacone: funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego;

„77b) przychody z tytułu pokrytych przez Skarb Państwa kosztów zakwaterowania w kwaterze tymczasowej funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Państwowej Straży Pożarnej przeniesionych z urzędu do pełnienia służby albo delegowanych z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej lub miejscowości;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 232, 854, 858, 859, 863, 1572, 1585, 1593, 1615 i 1635.

„77c) równoważnik pieniężny za brak lokalu mieszkalnego wypłacony funkcjonariuszom Służby Ochrony Państwa.”

Art. 4. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1443, 1473, 1717 i 1907) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 67 ust 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dzieci, o których mowa w art.75 ust 2.”

2) tytuł rozdziału 8 otrzymuje brzmienie: „ Zakwaterowanie funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej”

3) art. 74 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 74.** 1. Strażakowi mianowanemu na okres służby przygotowawczej i na stałe od dnia mianowania na pierwsze stanowisko służbowe do dnia zwolnienia ze służby w Państwowej Straży Pożarnej przysługuje prawo do zakwaterowania w miejscowości, w której pełni służbę lub na jego uzasadniony wniosek w innej miejscowości.

2. Prawo do zakwaterowania jest realizowane w następujących formach:

- 1) przydział lokalu mieszkalnego,
- 2) przydział kwatery tymczasowej,
- 3) przydział miejsca w internacie lub w kwaterze internatowej;
- 4) przyznanie świadczenia mieszkaniowego.

3. Z kwatery internatowej i miejsca w internacie mogą korzystać również pracownicy Państwowej Straży Pożarnej. Przepisy art. 74 ust 5 i 8 oraz art. 80a ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Podmioty, o których mowa w art. 80a prowadzą wykaz dostępnych we właściwej jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej form zakwaterowania. Wykaz przekazywany jest do wiadomości strażaków.

5. Strażak wybiera formę realizacji prawa do zakwaterowania spośród dostępnych w wykazie, o którym mowa w ust. 4, składając wniosek do podmiotu właściwego do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 80a ust.1.

6. Zmiana formy realizacji prawa do zakwaterowania przez strażaka następuje poprzez złożenie nowego wniosku, o którym mowa w ust. 5. Właściwy podmiot, o którym mowa w art. 80a uchyla decyzję, na podstawie której orzeczono wcześniej o prawie do zakwaterowania.

7. Prawo do form zakwaterowania, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2 nie przysługuje, jeżeli strażak lub jego małżonek jest właścicielem lub współwłaścicielem lokalu mieszkalnego o powierzchni mieszkalnej równej co najmniej normom zaludnienia przysługującym strażakowi w miejscu pełnienia służby albo w miejscowości, o której mowa w ust. 1.

8. Rozstrzygnięcie o przyznaniu formy zakwaterowania:

- 1) o której mowa w art. 74 ust. 2 pkt. 4 przez podmiot, wskazany w art. 88a ust.1, w całości uwzględniające wniosek strażaka, załatwia się w postępowaniu uproszczonym, o którym mowa w dziale II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego;
- 2) o której mowa w art. 74 ust. 2 pkt 3, przez podmiot, wskazany w art. 80a ust.1, następuje w drodze skierowania;
- 3) w pozostałych przypadkach decyzję o przyznaniu albo odmowie przyznania wybranej przez strażaka formy prawa do zakwaterowania wydaje podmiot właściwy do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 80a ust.1, w terminach wynikających z ogólnych regulacji Kodeksu postępowania administracyjnego.

9. Prawo do zakwaterowania nie przysługuje strażakowi:

- 1) który nabył przydzielony w trybie administracyjnym lokal mieszkalny z bonifikatą lub pomniejszeniem w cenie nabycia od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego,
- 2) w służbie kandydackiej.

10. W przypadku, gdy oboje małżonkowie są strażakami każdy z małżonków wybiera formę realizacji prawa do zakwaterowania w postaci:

- 1) przydziału lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej dla jednego małżonka, z uwzględnieniem dzieci i wypłaty świadczenia mieszkaniowego dla drugiego małżonka;
- 2) wypłaty świadczenia mieszkaniowego dla obojga małżonków.

11. W przypadku podania przez strażaka nieprawdziwych danych we wniosku o którym mowa w ust 5 lub w przypadku, gdy świadczenie strażakowi nie przysługiwało, właściwy organ wydaje decyzję o uchyleniu decyzji przyznającej prawo do świadczenia mieszkaniowego oraz o cofnięciu i zwrocie wypłaconego świadczenia mieszkaniowego w całości.

12. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia wzór wniosku, o którym mowa w ust. 5 zawierający: dane osobowe strażaka (stopień, imię i nazwisko, stanowisko, stan cywilny, data i miejsce zamieszkania), dane osobowe członków rodziny (imię, nazwisko, data urodzenia, stopień pokrewieństwa, stan cywilny, data i miejsce zamieszkania), oświadczenia strażaka lub jego małżonka czy jest właścicielem lub współwłaścicielem lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust 7, oświadczenia tych osób czy korzystają z prawa do zakwaterowania i w jakiej formie oraz wskazujący, którą z form zakwaterowania, o których mowa w ust. 4 wybiera strażak, wzory wniosków o zamianę lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych, a także tryb, formę i sposób składania tych wniosków, uwzględniając sprawność postępowania realizacji prawa do zakwaterowania.”

4) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 75.** Członkami rodziny strażaka, których uwzględnia się przy przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, są pozostający z nim we wspólnym gospodarstwie domowym:

- 1) małżonek;
- 2) dzieci własne, dzieci małżonka lub osoby partnerskiej, przysposobione lub przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej, pozostające na jego utrzymaniu, nie dłużej jednak niż do czasu zawarcia przez nie związku małżeńskiego, które:
 - a) nie przekroczyły 18 roku życia, a w przypadku uczęszczania do szkoły lub odbywania studiów w szkole wyższej 25 roku życia, albo
 - b) stały się całkowicie niezdolne do pracy lub niezdolne do samodzielnej egzystencji przed osiągnięciem wieku określonego w lit. a.”

5) art. 76 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 76.** 1. Na lokale mieszkalne dla strażaków przeznaczają się lokale będące w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podległych jemu organów lub przez niego nadzorowanych, uzyskane w wyniku ich działalności inwestycyjnej albo stanowiące własność gmin lub zakładów pracy, w tym w szczególności lokale mieszkalne, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o zmianie ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych oraz o zmianie ustawy – Prawo

spółdzielcze (Dz. U. poz. 723) stanowiące własność jednostek samorządu terytorialnego, opróżniane przez osoby, które decyzje o przydziale zajmowanego lokalu mieszkalnego uzyskały z jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Na kwatery tymczasowe przeznaczają się lokale mieszkalne albo pomieszczenia w budynkach służbowych pełniące funkcje mieszkalne, przeznaczone dla funkcjonariuszy przeniesionych do służby z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości lub jednostce organizacyjnej.

3. Na kwaterę internatową przeznaczają się lokale mieszkalne pełniące funkcję internatu, przeznaczony do zamieszkiwania przez strażaka lub pracownika Państwowej Straży Pożarnej lub większej liczby strażaków lub pracowników Państwowej Straży Pożarnej.

4. Na internat przeznaczają się budynek lub zespół pomieszczeń mieszkalnych stanowiących organizacyjną całość, przeznaczoną do zakwaterowania strażaków lub pracowników Państwowej Straży Pożarnej.

5. Przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej przydzielanego lokalu mieszkalnego uwzględnia się stanowisko służbowe strażaka oraz wielkość jego gospodarstwa domowego stosując następujące zasady:

- 1) strażakowi i każdemu członkowi jego rodziny przysługuje po jednej normie zaludnienia.
 - 2) strażakowi samotnemu przysługują dwie normy zaludnienia.
 - 3) strażakowi, o którym mowa w pkt 1 i 2, mianowanemu na stanowisko służbowe:
 - a) Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej;
 - b) Zastępcy Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej;
 - c) dyrektora biura Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej;
 - d) komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej albo jego zastępcy;
 - e) Rektora-Komendanta Akademii Pożarniczej albo jego zastępcy;
 - f) komendanta szkoły aspirantów Państwowej Straży Pożarnej;
 - g) komendanta Centralnej Szkoły Państwowej Straży Pożarnej;
 - h) dyrektora instytutu badawczego Państwowej Straży Pożarnej;
 - i) Dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa;
- przysługują dwie dodatkowe normy zaludnienia.

- 4) pozostałym oficerom Państwowej Straży Pożarnej przysługuje jedna dodatkowa norma zaludnienia.
- 5) Strażakowi pozostającemu w związku małżeńskim, który nie posiada dzieci, przysługuje dodatkowo jedna norma zaludnienia.
6. Przy zbiegu uprawnień z ust.5 pkt 2 i 3 przysługuje jedno, wyższe uprawnienie.
7. Norma zaludnienia wynosi od 7 do 10 m² powierzchni mieszkalnej. Powierzchnią mieszkalną jest powierzchnia pokoi lub pomieszczeń mogących pełnić funkcję pokoi.
8. W przypadku jednoosobowego gospodarstwa domowego (strażaka samotnego) norma powierzchni użytkowej wynosi nie mniej niż 16 m².
9. Strażakowi, na wniosek lub za jego pisemną zgodą, można przydzielić lokal mieszkalny o mniejszej powierzchni mieszkalnej, albo do 20 m² większej niż wynikająca z przysługujących norm zaludnienia, o których mowa w ust. 5, o ile taki lokal mieszkalny nie jest niezbędny na zakwaterowanie funkcjonariusza o większej liczbie przysługujących mu norm.
10. Przydział i opróżnianie lokali mieszkalnych oraz kwater tymczasowych, a także zgoda na zamianę lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych następuje w formie decyzji administracyjnej.
11. Przydział miejsca w kwaterze internatowej lub w internacie odbywa się w drodze skierowania i zawarcia stosownej umowy.”

6) uchyla się art. 77 – art. 80

7) po art. 80 dodaje się art. 80a i art. 80b i 80c w brzmieniu:

„**Art. 80a.** 1. Podmiotem właściwym do spraw zakwaterowania jest:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych - w stosunku do:
 - a) Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej,
 - b) zastępców Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej;
- 2) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej - w stosunku do:
 - a) strażaków pełniących służbę w Komendzie Głównej Państwowej Straży Pożarnej,
 - b) Rektora-Komendanta Akademii Pożarniczej
 - c) komendantów wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej,
 - d) komendantów szkół Państwowej Straży Pożarnej,
 - e) dyrektora Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej,

- f) dyrektora Centralnego Muzeum Pożarnictwa,
 - g) strażaków wyznaczonych do wykonywania określonych zadań poza jednostką organizacyjną Państwowej Straży Pożarnej;
- 3) komendanci wojewódzcy Państwowej Straży Pożarnej - w stosunku do:
- a) komendantów powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej,
 - b) strażaków pełniących służbę w komendach wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej;
- 4) Rektor-Komendant Akademii Pożarniczej – w stosunku do podległych mu strażaków;
- 5) komendanci szkół Państwowej Straży Pożarnej - w stosunku do podległych im strażaków;
- 6) komendanci powiatowi (miejscy) Państwowej Straży Pożarnej - w stosunku do podległych im strażaków;
- 7) dyrektor Centrum Naukowo-Badawczego Ochrony Przeciwpożarowej - w stosunku do podległych mu strażaków;
- 8) dyrektor Centralnego Muzeum Pożarnictwa - w stosunku do podległych mu strażaków;
- 9) Szef Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej - w stosunku do strażaków pełniących służbę w Inspektoracie Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej oraz Szkole Pożarniczej Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej;
- 10) właściwy miejscowo szef delegatury Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej - w stosunku do:
- a) strażaków pełniących służbę w delegaturze Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej,
 - b) strażaków pełniących służbę w wojskowej straży pożarnej mającej siedzibę na terenie działania delegatury Wojskowej Ochrony Przeciwpożarowej.

2. Przepisy ust. 1 w sprawach wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, o których mowa w art. 81a, stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku strażaka zwolnionego ze służby, który nabył prawo do lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej na podstawie decyzji podmiotu wskazanego w ust. 1 pkt 1, właściwym w sprawie wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, będzie podmiot wskazany w ust. 1 pkt 2.”.

Art. 80b. 1. Strażak, któremu wydano decyzję o przydziale lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, zawiera umowę najmu z właścicielem lokalu albo z podmiotem, administrującym i zarządzającym przydzielonym lokalem mieszkalnym albo kwaterą tymczasową.

2. Od dnia otrzymania lokalu mieszkalnego strażak uiszcza opłaty za używanie lokalu.

3. W przypadku otrzymania kwatery tymczasowej, koszty zakwaterowania strażaka przeniesionego z urzędu do pełnienia służby albo delegowanego z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej lub innej miejscowości ponosi Skarb Państwa. Koszty zakwaterowania członków rodziny ponosi strażak.

4. Przekazanie przydzielonego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej następuje na podstawie protokołu, w którym określa się stan techniczny lokalu oraz stopień zużycia znajdujących się w nim urządzeń technicznych. Protokół sporządzają strażak oraz wynajmujący i stanowi on podstawę rozliczeń dokonywanych przy zwrocie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej.

5. Strażak, o którym mowa w ust. 1, może wprowadzać w zajmowanym lokalu mieszkalnym lub w kwaterze tymczasowej ulepszenia tylko za zgodą wynajmującego i na podstawie pisemnej umowy określającej sposób rozliczeń z tego tytułu.

6. Opłaty za używanie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, o którym mowa w ust. 1, oblicza się według zasad obowiązujących dla lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, na której terenie znajduje się lokal, a w przypadku lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, będących w zasobie innego podmiotu, według zasad obowiązujących dla lokali mieszkalnych wchodzących w skład zasobu mieszkaniowego tego podmiotu.

7. Stosunek najmu ustaje z chwilą uprawomocnienia się decyzji:

- 1) o opróżnieniu przydzielonego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej;
- 2) stwierdzającej wygaśnięcie decyzji o przydziale lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej;
- 3) stwierdzającej nieważność decyzji o przydziale lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej;
- 4) zamiany lokalu mieszkalnego.

8. W sprawach wynikających z wzajemnych praw i obowiązków najemcy i wynajmującego oraz w innych przypadkach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, do najmu lokali, o których mowa w art. 74 ust. 2 pkt 1, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237) i ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 725).

9. Sprawy sporne wynikające ze stosunku najmu lokali mieszkalnych, o których mowa w art. 74 ust. 2 pkt 1, rozstrzygają sądy powszechne.

Art. 80c. 1. Wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się kwotowo, jako iloczyn stawki podstawowej oraz mnożnika lokalizacyjnego ustalonego dla miejsca pełnienia służby strażaka, wskazanego w akcie mianowania

2. Strażakowi, który otrzymał pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego, odpłatę mieszkaniową lub ekwiwalent pieniężny w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego z jednostek budżetowych, w tym w innych służbach, na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej oraz Służbie Ochrony Państwa oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby, wypłaca się przyznane świadczenie mieszkaniowe:

- 1) pomniejszone o kwotę stanowiącą maksymalnie 1/60 z 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego za każdy miesiąc wypłaty świadczenia mieszkaniowego przez kolejne 60 miesięcy lub do wysokości 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej, z możliwością jednorazowej wcześniejszej spłaty albo
- 2) w pełnej kwocie – w przypadku zwrotu przez strażaka 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego w myśl dotychczasowych przepisów w terminie 30 dni od otrzymania decyzji, o której mowa w art. 74 ust. 8.

3. Sposób rozliczenia pomocy finansowej określa strażak we wniosku, o którym mowa w art. 74 ust. 5.

4. Wypłatę świadczenia mieszkaniowego zawiesza się strażakowi, który przebywa na urlopie bezpłatnym – na czas tego urlopu, z wyłączeniem urlopu wychowawczego.

5. Zawieszenie wypłaty świadczenia mieszkaniowego następuje w formie decyzji administracyjnej.

6. W przypadku przydziału lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe przysługuje do dnia protokolarnego przyjęcia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia miesiąca, w którym decyzja o przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej stała się ostateczna.

7. Strażakowi, który ponosi koszty zakwaterowania w internacie albo kwaterze internatowej przysługuje świadczenie mieszkaniowe.

8. Strażakowi:

1) o którym mowa w art. 37e oraz zwolnionemu z obowiązku wykonywania zadań służbowych na podstawie art. 31 ust 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz.U.2022.854 t.j.) - świadczenie mieszkaniowe, o którym mowa w art. 74 ust. 2 pkt 4 przyznaje się w wysokości określonej dla miejsca oddelegowania właściwego ze względu na miejsce wykonywania zadań poza Państwową Strażą Pożarną lub dla miejsca działalności zarządu zakładowej organizacji związkowej, w którym strażak pełni funkcję na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz.U.2022.854 t.j.);

2) delegowanemu do czasowego pełnienia służby poza granicami państwa oraz przeniesionemu do dyspozycji właściwego przełożonego - świadczenie mieszkaniowe, o którym mowa w art. 74 ust. 2 pkt 4 przyznaje się w wysokości określonej dla miejsca w którym pełnił służbę na jeden dzień przed oddelegowaniem lub przeniesieniem do dyspozycji lub delegowaniem.

9. Świadczenie mieszkaniowe jest wypłacane za miesiąc kalendarzowy w terminie do 10 dnia każdego miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc, począwszy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 74 ust 5, do dnia zakończenia pełnienia służby w danej miejscowości, określonego w decyzji wydanej przez organ właściwy w sprawach przeniesienia służbowego lub zwolnienia ze służby.

10. W przypadku zajmowania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe wypłaca się od dnia następującego po dniu opróżnienia lokalu albo kwatery.

11. W przypadku uprawnienia do świadczenia mieszkaniowego za okres krótszy niż miesiąc kalendarzowy świadczenie jest wypłacane za ten okres w wysokości 1/30 za każdy dzień.

12. W przypadku delegowania strażaka, który otrzymuje świadczenie mieszkaniowe do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości przysługuje mu świadczenie mieszkaniowe w dotychczasowej wysokości.

13. W przypadku delegowania strażaka otrzymującego świadczenie mieszkaniowe do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres dłuższy niż 6 miesięcy, przysługuje mu świadczenie mieszkaniowe w wysokości określonej dla powiatu właściwego ze względu na miejsce delegowania strażaka.

14. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawki podstawowej oraz mnożników lokalizacyjnych dla powiatów właściwych ze względu na miejsce pełnienia służby strażaków uwzględniając średnią cenę rynkową najmu lokali mieszkalnych w powiecie, w którym znajduje się miejsce pełnienia służby.”

8) uchyla się art. 81

9) art. 81 dodaje się art. 81a w brzmieniu:

„**Art. 81a.** 1. Strażak jest obowiązany do opróżnienia lokalu mieszkalnego lub odpowiednio kwatery tymczasowej jeżeli:

- 1) został zwolniony ze służby albo przeniesiony do służby w innej miejscowości;
- 2) podnajmuje albo oddaje do bezpłatnego używania przydzielony lokal lub jego część;
- 3) używa lokalu w sposób sprzeczny z umową najmu lub niezgodnie z przeznaczeniem, zaniedbuje obowiązki, dopuszczając do powstania szkód albo niszczy urządzenia przeznaczone do wspólnego korzystania;
- 4) wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko porządkowi domowemu lub zasadom korzystania z kwatery tymczasowej, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali, kwater lub zakłóca normalne funkcjonowanie obiektu, w którym znajduje się kwatera;
- 5) jest w zwłoce z zapłatą opłat za używanie lokalu mieszkalnego przez okres co najmniej trzech pełnych okresów płatności, pomimo pisemnego zawiadomienia o zamiarze wydania decyzji o opróżnieniu lokalu i wyznaczenia dodatkowego, miesięcznego terminu zapłaty zaległych i bieżących należności;

- 6) nie zwolnił, w terminie określonym odrębnymi przepisami, wcześniej przydzielonego lokalu;
- 7) zrzekł się uprawnień do zajmowanego lokalu;
- 8) strażak i jego małżonek posiadają przydzielone decyzją administracyjną lokale mieszkalne lub kwatery tymczasowe, o których mowa w art. 74 ust. 2 pkt lub 2, w takim przypadku osobom tym przysługuje prawo wyboru jednego z zajmowanych lokali;
- 9) dokonał zamiany lokalu mieszkalnego;
- 10) on lub członkowie jego rodziny albo inne osoby zajmują lokal bez tytułu prawnego;

został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny ((Dz. U. z 2024 r. poz. 17, 1228, 1907, 1965, 1963 i 2600) lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

11)

2. Decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej wydaje się w stosunku do wszystkich osób zamieszkałych w tym lokalu mieszkalnym lub kwaterze tymczasowej.

3. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego osoba, której ona dotyczy, opróżnia lokal mieszkalny w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

4. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu tymczasowej kwatery osoba, której ona dotyczy, opróżnia tymczasową kwaterę w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

5. W sprawach opróżnienia lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej przez:

- 1) kobietę w ciąży,
- 2) małoletniego,
- 3) osobę niepełnosprawną, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

- (Dz. U. z 2024 r. poz. 44, 858, 1089 i 1165) lub ubezwłasnowolnioną oraz osobę sprawującą nad taką osobą opiekę i wspólnie z nią zamieszkałą,
- 4) obłożnie chorego, który dysponuje dokumentem urzędowym lub zaświadczeniem lekarskim stwierdzającym stan zdrowia, w którym chory bez narażenia życia lub zdrowia nie może prowadzić normalnej egzystencji, wydanym nie wcześniej niż miesiąc przed wszczęciem postępowania o opróżnienie lokalu mieszkalnego,
 - 5) emeryta lub rencistę spełniającego kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej,
 - 6) osobę posiadającą status bezrobotnego spełniającą kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej

– wraz z osobami wspólnie zamieszkującymi nie wydaje się decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, chyba że mogą zamieszkać w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym lub domu mieszkalno-pensjonatowym, a w przypadku, w którym jedną z osób wobec której wydaje się decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego jest policjant, mogą zamieszkać w miejscowości, w której pełni on służbę, lub w miejscowości pobliskiej w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym lub domu mieszkalno-pensjonatowym.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, organ właściwy do wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej kieruje do sądu powszechnego pozew o opróżnienie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej. Przepisy art. 14 ust. 1–5 i 6a, art. 15, art. 17 i art. 18 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725) stosuje się odpowiednio.

7. Opróżnienia lokalu mieszkalnego lub tymczasowej kwatery, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 6, dokonuje się w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 858, 859 i 1222).”;

10) art. 82 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 82.** 1. Strażakowi przeniesionemu do służby w innej miejscowości, który w poprzednim miejscu pełnienia służby posiada lokal mieszkalny, o którym mowa w art. 74 ust. 2 pkt 1, może być przydzielony lokal mieszkalny na podstawie decyzji administracyjnej w nowym miejscu pełnienia służby, jeżeli opróżni on zajmowany lokal mieszkalny przydzielony w drodze decyzji administracyjnej.

2. Strażakowi przeniesionemu do służby w innej miejscowości lub innej jednostce organizacyjnej, który w poprzednim miejscu pełnienia służby nie opróżnił zajmowanego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 1, można przydzielić kwaterę tymczasową.

3. Strażak delegowany do czasowego pełnienia służby albo przeniesiony z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości otrzymuje kwaterę tymczasową.”

11) po art. 82 dodaje się art. 82a w brzmieniu:

„**Art. 82a.** Strażakowi, który zamieszkuje w miejscowości poza miejscowością pełnienia służby od której granic administracyjnych najkrótsza odległość drogą publiczną do granic administracyjnych miejscowości pełnienia służby wynosi:

- a) do 30 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 140 zł;
- b) powyżej 30 km do 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 180 zł;
- c) powyżej 50km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 220 zł.

2. Strażak, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o wypłatę zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby do przełożonego właściwego w sprawach osobowych, w którym zamieszcza swoje imię (imiona), nazwisko, posiadany stopień służbowy, stanowisko służbowe, jednostkę organizacyjną Państwowej Straży Pożarnej, w której pełni służbę, miejscowość pełnienia służby oraz adres zamieszkania.

3. Przełożony właściwy w sprawach osobowych strażakowi, o którym mowa w ust. 1, wypłaca comiesięcznie zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości określonej w ust. 1 od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, w terminie nie późniejszym niż do 10 dnia każdego miesiąca po złożeniu wniosku, o którym mowa w ust. 2.

4. Zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby nie wypłaca się za okresy, o których mowa w art. 97e ust. 9 - proporcjonalnie do tego okresu.”

12) uchyla się art. 83, 83a i 84.

Art. 5. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży

Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2023 r. poz. 1280, 1429 i 1834) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 29 ust 4 otrzymuje brzmienie:

„ 4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się do funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej, funkcjonariuszy Służby Celnej i funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej, funkcjonariuszy Policji, funkcjonariuszy Straży Granicznej, strażaków Państwowej Straży Pożarnej, funkcjonariuszy Służby Ochrony Państwa, funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, funkcjonariuszy Agencji Wywiadu, funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz funkcjonariuszy Służby Wywiadu Wojskowego”

2) Art. 30 otrzymuje brzmienie :

„Emerytom i rencistom policyjnym, z wyjątkiem emerytów i rencistów Straży Marszałkowskiej, Służby Celnej, Służby Celno-Skarbowej, Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz funkcjonariuszy Służby Wywiadu Wojskowego, zapewnia się pomoc w budownictwie mieszkaniowym na zasadach przewidzianych dla funkcjonariuszy. „,

Art. 6. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2024 r. poz. 812, 1222, 1562, 1684 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 179) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł rozdziału 8 otrzymuje brzmienie:

„Zakwaterowanie funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu”;

2) art. 102 otrzymuje brzmienie:

„Art. 102. 1. Funkcjonariuszowi Agencji w służbie przygotowawczej lub stałej od dnia mianowania na pierwsze stanowisko służbowe do dnia zwolnienia ze służby w Agencji, na jego wniosek, przysługuje prawo do zakwaterowania w miejscowości, w której pełni służbę albo na jego uzasadnioną prośbę w innej miejscowości.

2. Prawo do zakwaterowania jest realizowane w następujących formach:

1) przydział lokalu mieszkalnego;

- 2) przydział kwatery tymczasowej;
- 3) przydział miejsca w internacie lub kwatery internatowej;
- 4) przyznanie świadczenia mieszkaniowego.

3. Z kwatery internatowej albo miejsca w internacie mogą korzystać również pracownicy Agencji. Przepisy art. 102 ust. 5 i 8 stosuje się odpowiednio.

4. Szef ABW oraz AW, każdy w zakresie swojego działania, prowadzi wykaz dostępnych form zakwaterowania w jednostce organizacyjnej. Wykaz jest przekazywany do wiadomości funkcjonariuszy właściwej Agencji.

5. Funkcjonariusz wybiera formę realizacji prawa do zakwaterowania spośród dostępnych w wykazie, o którym mowa w ust. 4, składając wniosek do Szefa właściwej Agencji.

6. Zmiana formy realizacji prawa do zakwaterowania przez funkcjonariusza następuje poprzez złożenie nowego wniosku, o którym mowa w ust. 5. Szef właściwej Agencji uchyla decyzję, na podstawie której orzeczono wcześniej o prawie zakwaterowania.

7. Prawo do zakwaterowania w formach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz lub jego małżonek jest właścicielem lub współwłaścicielem lokalu mieszkalnego o powierzchni mieszkalnej równej co najmniej normom zaludnienia przysługującym funkcjonariuszowi, w miejscu pełnienia służby albo w miejscowości, o której mowa w ust. 1.

8. Rozstrzygnięcie prawa do zakwaterowania w formie:

- 1) o której mowa w art. 102 ust. 2 pkt 4 przez Szefa właściwej Agencji, w całości uwzględniając wniosek funkcjonariusza, załatwia się w postępowaniu uproszczonym, o którym mowa w dziale II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego;
- 2) o której mowa w art. 102 ust. 2 pkt 3, przez Szefa właściwej Agencji, następuje w drodze skierowania;
- 3) w pozostałych przypadkach – decyzji o przyznaniu albo odmowie przyznania wybranej przez funkcjonariusza formy prawa do zakwaterowania wydaje Szef właściwej Agencji, w terminach wynikających z ogólnych regulacji ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

9. Prawo do zakwaterowania nie przysługuje funkcjonariuszowi:

- 1) który nabył przydzielony w trybie administracyjnym lokal mieszkalny z bonifikatą lub pomniejszeniem w cenie nabycia od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego;
- 2) do dnia ukończenia szkolenia podstawowego.

10. W przypadku, gdy oboje małżonkowie są funkcjonariuszami, każdy z małżonków wybiera formę realizacji prawa do zakwaterowania w postaci:

- 1) przydziału lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej dla jednego małżonka, z uwzględnieniem dzieci i wypłaty świadczenia mieszkaniowego dla drugiego małżonka;
- 2) wypłaty świadczenia mieszkaniowego dla obojga małżonków.

11. W przypadku podania przez funkcjonariusza nieprawdziwych danych we wniosku, o którym mowa w ust. 5, lub w przypadku, gdy świadczenie funkcjonariuszowi nie przysługiwało, Szef właściwej Agencji wydaje decyzję o uchyleniu decyzji przyznającej świadczenie mieszkaniowe oraz o cofnięciu i zwrocie wypłaconego świadczenia mieszkaniowego w całości.

12. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzeń, odrębnie dla każdej Agencji, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 5, zawierający dane osobowe funkcjonariusza (stopień, imię i nazwisko, stanowisko, stan cywilny, data i miejsce zamieszkania), dane osobowe członków rodziny (imię, nazwisko, data urodzenia, stopień pokrewieństwa, stan cywilny, data i miejsce zamieszkania), oświadczenia funkcjonariusza lub jego małżonka czy jest właścicielem lub współwłaścicielem lokalu mieszkalnego,

o którym mowa w ust. 7, oświadczenia tych osób czy korzystają z prawa do zakwaterowania i w jakiej formie oraz wskazujący, którą z form zakwaterowania, o których mowa w ust. 4, wybiera funkcjonariusz, wzory wniosków o zamianę lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych, a także tryb, formę i sposób składania tych wniosków, uwzględniając sprawność postępowania realizacji prawa do zakwaterowania.”;

- 3) art. 103 i art. 104 otrzymują brzmienie:

„**Art. 103.** Członkami rodziny funkcjonariusza, których uwzględnia się przy przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej są pozostający z funkcjonariuszem we wspólnym gospodarstwie domowym:

- 1) małżonek;

- 2) dzieci (własne lub małżonka, przysposobione lub przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej) pozostające na jego utrzymaniu, nie dłużej jednak niż do dnia zawarcia przez nie związku małżeńskiego, które:
 - a) nie przekroczyły 18 roku życia, a w przypadku uczęszczania do szkoły lub odbywania studiów w szkole wyższej 25 roku życia, albo
 - b) stały się całkowicie niezdolne do pracy lub niezdolne do samodzielnej egzystencji przed osiągnięciem wieku określonego w lit. a.

Art. 104. 1. Na lokale mieszkalne dla funkcjonariuszy przeznaczają się lokale uzyskane w wyniku działalności inwestycyjnej właściwej Agencji oraz pozostające i przekazane do dyspozycji Szefa tej Agencji.

2. Przepisy ustawy nie naruszają, wynikających z prawa własności, uprawnień do rozporządzania lokalem mieszkalnym właściciela innego niż Skarb Państwa.

3. Na kwatery tymczasowe przeznaczają się lokale mieszkalne albo pomieszczenia w budynkach służbowych pełniące funkcje mieszkalne, przeznaczone dla funkcjonariuszy przeniesionych z urzędu do pełnienia służby albo delegowanych z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości.

4. Na kwaterę internatową przeznaczają się lokal mieszkalny pełniący funkcję internatu, przeznaczony do zamieszkiwania przez funkcjonariusza lub pracownika ABW i AW lub większej liczby funkcjonariuszy lub pracowników ABW i AW.

5. Na internat przeznaczają się budynek lub zespół pomieszczeń mieszkalnych stanowiących organizacyjną całość w budynku, przeznaczoną do zakwaterowania funkcjonariuszy lub pracowników ABW i AW.

6. Przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej przydzielanego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej uwzględnia się stanowisko służbowe zajmowane przez funkcjonariusza oraz wielkość jego gospodarstwa domowego według następujących zasad:

- 1) funkcjonariuszowi przysługuje norma powierzchni mieszkalnej 10 m² na jedną normę zaludnienia;
- 2) funkcjonariuszowi posiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 103, przysługuje po jednej normie zaludnienia dla funkcjonariusza i każdego członka jego rodziny;
- 3) dodatkowo, oprócz norm zaludnienia określonych w pkt 2, funkcjonariuszowi posiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 103:

- a) na stanowisku służbowym Szefa ABW, Szefa AW, zastępcy Szefa ABW, zastępcy Szefa AW, doradcy Szefa ABW, doradcy Szefa AW przysługują dwie normy zaludnienia albo
 - b) posiadającemu stopień służbowy majora ABW, majora AW, podpułkownika ABW, podpułkownika AW, pułkownika ABW lub pułkownika AW lub zajmującemu stanowisko służbowe z takim stopniem służbowym jako stopniem etatowym przysługuje jedna norma zaludnienia;
- 4) funkcjonariuszowi nieposiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 103, przysługują dwie normy zaludnienia, oraz dodatkowo w przypadku pełnienia służby na stanowisku służbowym Szefa ABW, Szefa AW, zastępcy Szefa ABW, zastępcy Szefa AW, doradcy Szefa ABW, doradcy Szefa AW – jedna norma zaludnienia;
 - 5) funkcjonariuszowi pozostającemu w związku małżeńskim, który nie posiada dzieci, o których mowa w art. 103 pkt 2, przysługuje dodatkowo jedna norma zaludnienia;
 - 6) w przypadku prowadzenia przez funkcjonariusza jednoosobowego gospodarstwa domowego norma powierzchni mieszkalnej wynosi nie mniej niż 20 m².

7. Powierzchnią mieszkalną jest powierzchnia pokoi lub pomieszczeń mogących pełnić funkcję pokoi.

8. Funkcjonariuszowi, na wniosek lub za jego pisemną zgodą, można przydzielić lokal mieszkalny o mniejszej powierzchni mieszkalnej, albo do 20 m² większej niż wynikająca z przysługujących norm, o których mowa w ust. 6, o ile taki lokal mieszkalny nie jest niezbędny na zakwaterowanie funkcjonariusza o większej liczbie przysługujących mu norm.

9. Opróżnianie lokali mieszkalnych oraz kwater tymczasowych następuje w formie decyzji administracyjnej.”;

- 4) uchyla się art. 105 i 106;
- 5) art. 107 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 107.** 1. Funkcjonariuszowi, który zamieszkuje w miejscowości poza miejscowością pełnienia służby od której granic administracyjnych najkrótsza odległość drogą publiczną do granic administracyjnych miejscowości pełnienia służby wynosi:

- 1) do 30 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 140 zł miesięcznie;
- 2) powyżej 30 km do 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 180 zł miesięcznie;

3) powyżej 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 220 zł miesięcznie.

2. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o wypłatę zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby do Szefa właściwej Agencji, w którym zamieszcza swoje imię (imiona), nazwisko, posiadany stopień służbowy, stanowisko służbowe, jednostkę organizacyjną właściwej Agencji, w której pełni służbę, miejscowość pełnienia służby oraz adres zamieszkania.

3. Comiesięcznie zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości określonej w ust. 1 wypłaca się w terminie nie późniejszym niż do 10 dnia każdego miesiąca po złożeniu wniosku, o którym mowa w ust. 2.

4. Zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby nie wypłaca się za okresy, o których mowa w art. 125a ust. 10 – proporcjonalnie do tego okresu.”;

6) uchyla się art. 108;

7) po art. 108 dodaje się art. 108a i art. 108b w brzmieniu:

„**Art. 108a** 1. Funkcjonariusz, któremu przydzielono lokal mieszkalny lub kwaterę tymczasową, od dnia otrzymania lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, uiszcza opłaty za używanie lokalu.

2. W przypadku otrzymania kwatery tymczasowej, koszty zakwaterowania funkcjonariusza przeniesionego z urzędu do pełnienia służby albo delegowanego z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości ponosi Skarb Państwa. Koszty zakwaterowania członków rodziny ponosi funkcjonariusz.

3. Przekazanie przydzielonego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej następuje na podstawie protokołu, w którym określa się stan techniczny lokalu oraz stopień zużycia znajdujących się w nim urządzeń technicznych. Protokół sporządzają funkcjonariusz oraz dysponent i stanowi on podstawę rozliczeń dokonywanych przy zwrocie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej.

4. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, może wprowadzać w zajmowanym lokalu mieszkalnym lub w kwaterze tymczasowej ulepszenia tylko za zgodą dysponenta i na podstawie pisemnej zgody właściciela określającej sposób rozliczeń z tego tytułu.

5. Opłaty za używanie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, o których mowa w ust. 1, wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy przyjmuje się według zasad obowiązujących dla danego lokalu, a w przypadku lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, będących w zasobie innego podmiotu, w tym w zarządzie ABW

lub AW, według opłat obowiązujących dla lokali mieszkalnych lub kwater tymczasowych wchodzących w skład zasobu mieszkaniowego tego podmiotu.

7. Prawo do dysponowania ustaje z chwilą uprawomocnienia się decyzji o opróżnieniu przydzielonego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej albo wygaśnięcia decyzji o ich przydziale.

8. W sprawach wynikających z wzajemnych praw i obowiązków funkcjonariusza oraz dysponenta oraz w innych przypadkach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, do najmu lokali, o których mowa w art. 104 ust. 1 i 3, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237) i ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725).

9. Sprawy sporne dotyczące lokali mieszkalnych, o których mowa w art. 104 ust. 1 i 3, rozstrzygają sądy powszechne.

Art. 108b. 1. Wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się kwotowo, jako iloczyn stawki podstawowej oraz mnożnika lokalizacyjnego ustalonego dla miejsca pełnienia służby przez funkcjonariusza, wskazanego w rozkazie personalnym.

2. Funkcjonariuszowi, który otrzymał pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego, odprawę mieszkalną lub ekwiwalent pieniężny w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego, z jednostek budżetowych, w tym w innych służbach, na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu oraz Służbie Ochrony Państwa, oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby, wypłaca się przyznane świadczenie mieszkaniowe:

- 1) pomniejszone o kwotę stanowiącą maksymalnie 1/60 z 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego w myśl przepisów dotychczasowych za każdy miesiąc wypłaty świadczenia mieszkaniowego przez kolejne 60 miesięcy lub do wysokości 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej, z możliwością jednorazowej wcześniejszej spłaty albo
- 2) w pełnej kwocie – w przypadku zwrotu przez funkcjonariusza 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego w

myśl przepisów dotychczasowych w terminie 30 dni od dnia otrzymania pierwszej decyzji, o której mowa w art. 102 ust. 8.

3. Sposób rozliczenia pomocy finansowej wskazuje funkcjonariusz we wniosku, o którym mowa w art. 102 ust. 5.

4. Świadczenia mieszkaniowe nie wypłaca się funkcjonariuszowi, w czasie przebywania na urlopie bezpłatnym, z wyłączeniem urlopu wychowawczego.

5. Wstrzymanie prawa do wypłaty świadczenia mieszkaniowego, w przypadku o którym mowa w ust. 4, następuje na podstawie rozkazu personalnego wydanego przez Szefa ABW lub Szefa AW w sprawie udzielenia urlopu bezpłatnego, na czas w nim określony.

6. W przypadku przydziału lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe przysługuje do dnia protokolarnego przyjęcia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia miesiąca, w którym decyzja o przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej stała się ostateczna.

7. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w art. 102 ust. 1, a który ponosi koszty zakwaterowania za miejsce w internacie albo kwaterze internatowej przysługuje świadczenie mieszkaniowe.

8. Funkcjonariuszowi:

- 1) o którym mowa w art. 56 ust. 2 – świadczenie mieszkaniowe, o którym mowa w art. 102 ust. 2 pkt 4, przyznaje się w wysokości określonej dla miejsca oddelegowania właściwego ze względu na miejsce wykonywania zadań służbowych poza ABW lub AW lub pełnienia obowiązków poza ABW lub AW,
- 2) oddelegowanemu do czasowego pełnienia służby poza granicami państwa – świadczenie mieszkaniowe, o którym mowa w art. 102 ust. 2 pkt 4, przyznaje się w wysokości określonej dla miejsca w którym pełnił służbę na jeden dzień przed oddelegowaniem.

9. Świadczenie mieszkaniowe jest wypłacane za miesiąc kalendarzowy w terminie do 10 dnia każdego miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc, począwszy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 102 ust. 5, do dnia zakończenia pełnienia służby określonej w rozkazie personalnym wydanym przez Szefa ABW lub Szefa AW.

10. W przypadku zajmowania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe przysługuje od dnia następującego po dniu protokolarnego przekazania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej.

11. W przypadku prawa do świadczenia mieszkaniowego za okres krótszy niż miesiąc kalendarzowy świadczenie wypłacane przysługuje za ten okres w wysokości 1/30 za każdy dzień.

12. W przypadku delegowania funkcjonariusza, który otrzymuje świadczenie mieszkaniowe, do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, przysługuje mu świadczenie mieszkaniowe w dotychczasowej wysokości.

13. W przypadku delegowania funkcjonariusza otrzymującego świadczenie mieszkaniowe do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres dłuższy niż 6 miesięcy, przysługuje mu świadczenie mieszkaniowe w wysokości określonej dla miejsca pełnienia służby właściwego ze względu na miejscowość delegowania funkcjonariusza.

14. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzeń, odrębnie dla każdej Agencji, wysokość stawki podstawowej oraz mnożników lokalizacyjnych dla powiatów właściwych ze względu na miejsce pełnienia służby funkcjonariuszy uwzględniając średnią cenę rynkową najmu lokali mieszkalnych w powiecie, w którym znajduje się miejsce pełnienia służby w jednostce organizacyjnej Agencji, a także szczególne znaczenie jednostki organizacyjnej Agencji dla systemu ochrony bezpieczeństwa państwa.”;

8) art. 109 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 109.** 1. Funkcjonariusz jest obowiązany do opróżnienia lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 104 ust. 1, lub odpowiednio kwatery tymczasowej, o której mowa w art. 104 ust. 2, jeżeli:

- 1) został zwolniony ze służby albo przeniesiony z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, z wyjątkiem przeniesienia do miejscowości, o której mowa w art. 107 ust. 1 pkt 1;
- 2) podnajmuje albo oddaje do bezpłatnego używania przydzielony lokal mieszkalny lub jego część albo kwaterę tymczasową lub jej część bez zgody Szefa właściwej Agencji;

- 3) używa lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej niezgodnie z przeznaczeniem, zaniedbuje obowiązki, dopuszczając do powstania szkód albo niszczy urządzenia przeznaczone do wspólnego korzystania przez mieszkańców;
- 4) wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko mirowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali;
- 5) jest w zwłoce z zapłatą opłat za używanie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej przez okres co najmniej trzech pełnych okresów płatności, pomimo pisemnego zawiadomienia o zamiarze wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego i wyznaczenia dodatkowego, miesięcznego terminu zapłaty zaległych i wymagalnych należności;
- 6) nie zwolnił, w terminie określonym odrębnymi przepisami, wcześniej przydzielonego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej;
- 7) zrzekł się prawa do zajmowanego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej;
- 8) funkcjonariusz i jego małżonek posiadają przydzielony decyzją administracyjną lokal mieszkalny lub kwaterę tymczasową, o których mowa w art. 104 ust. 1 lub 2; w takim przypadku osobom tym przysługuje prawo wyboru jednego z zajmowanych lokali;
- 9) po zwolnieniu ze służby on lub pozostali po nim członkowie rodziny zajmują lokal mieszkalny położony w budynku przeznaczonym na cele służbowe a osobom tym przydzielono lokal w tej samej lub innej miejscowości, o powierzchni odpowiadającej przysługującym normom;
- 10) dokonał zamiany lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej;
- 11) on lub członkowie jego rodziny albo inne osoby zajmują lokal mieszkalny lub kwaterę tymczasową bez tytułu prawnego;
- 12) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17, 1228, 1907 i 1965) lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

2. Decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej wydaje się w stosunku do wszystkich osób zamieszkałych w tym lokalu lub tej kwaterze.

3. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego osoba, której ona dotyczy, opróżnia lokal mieszkalny w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

4. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu tymczasowej kwatery osoba, której ona dotyczy, opróżnia tymczasową kwaterę w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

5. W sprawach opróżnienia lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej przez:

- 1) kobietę w ciąży,
- 2) małoletniego,
- 3) osobę niepełnosprawną, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 44, 858, 1089, 1165, 1494 i 1961) lub ubezwłasnowolnioną oraz osobę sprawującą nad taką osobą opiekę i wspólnie z nią zamieszkałą,
- 4) obłożnie chorego, który dysponuje dokumentem urzędowym lub zaświadczeniem lekarskim stwierdzającym stan zdrowia, w którym chory bez narażenia życia lub zdrowia nie może prowadzić normalnej egzystencji, wydanym nie wcześniej niż miesiąc przed wszczęciem postępowania o opróżnienie lokalu mieszkalnego,
- 5) emeryta lub rencistę spełniającego kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej,
- 6) osobę posiadającą status bezrobotnego spełniającą kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej

- wraz z osobami wspólnie zamieszkującymi nie wydaje się decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, chyba że mogą zamieszkać w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym lub domu mieszkalno-pensjonatowym, a w przypadku, w którym jedną z osób, wobec której wydaje się decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego jest funkcjonariusz, mogą zamieszkać w miejscowości, w której pełni on służbę, lub w miejscowości pobliskiej w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym lub domu mieszkalno-pensjonatowym.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, organ właściwy do wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej kieruje do sądu powszechnego pozew o opróżnienie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej. Przepisy art. 14 ust. 1-5 i 6a, art. 15, art. 17 i art. 18 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o

ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725) stosuje się odpowiednio.

7. Opróżnienia lokalu mieszkalnego lub tymczasowej kwatery, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 6, dokonuje się w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132).”;

9) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 110.** 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu do pełnienia służby w innej miejscowości, który w poprzednim miejscu pełnienia służby posiada lokal mieszkalny, o którym mowa w art. 104 ust. 1, może być przydzielony lokal mieszkalny na podstawie decyzji administracyjnej w nowym miejscu pełnienia służby, jeżeli opróżni on zajmowany lokal mieszkalny przydzielony w drodze decyzji administracyjnej.

2. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, który w poprzednim miejscu pełnienia służby nie opróżnił zajmowanego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 1, można przydzielić kwaterę tymczasową, miejsce w internacie lub kwaterę internatową.

3. Funkcjonariusz delegowany z urzędu do czasowego pełnienia służby albo przeniesiony z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości otrzymuje kwaterę tymczasową, miejsce w internacie lub kwaterę internatową.”;

10) uchyla się art. 111 – 113.

Art. 7 W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 2038 oraz z 2024 r. poz. 1871) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Pracownicy SKW i SWW mogą korzystać z kwatery internatowej albo miejsca w internacie. Przepisy art. 62 ust. 4 i 7 oraz art. 64 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2023 r. poz. 2038, z 2024 r. poz. 1871 oraz z 2025 r. poz. ...) stosuje się odpowiednio.”.

2) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Zakwaterowanie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego”;

3) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 62.** 1. Funkcjonariuszowi w służbie przygotowawczej lub stałej od dnia mianowania na pierwsze stanowisko służbowe do dnia zwolnienia ze służby, na jego wniosek, przysługuje prawo do zakwaterowania w miejscowości, w której pełni służbę albo na jego uzasadnioną prośbę w innej miejscowości.

2. Prawo do zakwaterowania jest realizowane w następujących formach:

- 1) przydział lokalu mieszkalnego;
- 2) przydział kwatery tymczasowej;
- 3) przydział miejsca w internacie lub kwatery internatowej;
- 4) przyznanie świadczenia mieszkaniowego.

3. Szef SKW oraz Szef SWW, każdy w zakresie swojego działania, prowadzi wykaz dostępnych form zakwaterowania w jednostce organizacyjnej SKW albo SWW. Wykaz jest przekazywany do wiadomości funkcjonariuszy właściwej Służby.

4. Funkcjonariusz wybiera formę realizacji prawa do zakwaterowania spośród dostępnych w wykazie, o którym mowa w ust. 3, składając wniosek do Szefa właściwej Służby.

5. Zmiana formy realizacji prawa do zakwaterowania przez funkcjonariusza następuje poprzez złożenie nowego wniosku, o którym mowa w ust. 4. Szef właściwej Służby uchyla decyzję, na podstawie której orzeczono wcześniej o prawie do zakwaterowania.

6. Prawo do zakwaterowania w formach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz lub jego małżonek jest właścicielem lub współwłaścicielem lokalu mieszkalnego o powierzchni mieszkalnej równej co najmniej normom zaludnienia przysługującym funkcjonariuszowi, w miejscu pełnienia służby albo w miejscowości, o której mowa w ust. 1.

7. Rozstrzygnięcie prawa do zakwaterowania w formie:

- 1) o której mowa w art. 62 ust. 2 pkt 4 przez Szefa właściwej Służby, w całości uwzględniając wniosek funkcjonariusza, załatwia się w postępowaniu uproszczonym, o którym mowa w dziale II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego;

- 2) o której mowa w art. 62 ust. 2 pkt 3, przez Szefa SKW albo Szefa SWW, następuje w drodze skierowania;
- 3) w pozostałych przypadkach – decyzji o przyznaniu albo odmowie przyznania wybranej przez funkcjonariusza formy prawa do zakwaterowania wydaje Szef właściwej Służby, w terminach wynikających z ogólnych regulacji ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

8. Prawo do zakwaterowania nie przysługuje funkcjonariuszowi:

- 1) który nabył przydzielony w trybie administracyjnym lokal mieszkalny z bonifikatą lub pomniejszeniem w cenie nabycia od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego;
- 2) do dnia ukończenia szkolenia na pierwszy stopień podoficerski.

9. W przypadku, gdy oboje małżonkowie są funkcjonariuszami, każdy z małżonków wybiera formę realizacji prawa do zakwaterowania w postaci:

- 1) przydziału lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej dla jednego małżonka, z uwzględnieniem dzieci i wypłaty świadczenia mieszkaniowego dla drugiego małżonka;
- 2) wypłaty świadczenia mieszkaniowego dla obojga małżonków.

10. W przypadku podania przez funkcjonariusza nieprawdziwych danych we wniosku, o którym mowa w ust. 4, lub w przypadku, gdy świadczenie funkcjonariuszowi nie przysługiwało, Szef właściwej Służby wydaje decyzję o uchyleniu decyzji przyznającej świadczenie mieszkaniowe oraz o cofnięciu i zwrocie wypłaconego świadczenia mieszkaniowego w całości.

11. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzeń, odrębnie dla SKW i SWW, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 4, zawierający dane osobowe funkcjonariusza (stopień, imię i nazwisko, stanowisko, stan cywilny, data i miejsce zamieszkania), dane osobowe członków rodziny (imię, nazwisko, data urodzenia, stopień pokrewieństwa, stan cywilny, data i miejsce zamieszkania), oświadczenia funkcjonariusza lub jego małżonka czy jest właścicielem lub współwłaścicielem lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 6, oświadczenia tych osób czy korzystają z prawa do zakwaterowania i w jakiej formie oraz wskazujący, którą z form zakwaterowania, o których mowa w ust. 2, wybiera funkcjonariusz, wzory wniosków o zamianę lokali mieszkalnych albo kwater tymczasowych, a także tryb, formę i sposób składania tych

wniosków, uwzględniając sprawność postępowania realizacji prawa do zakwaterowania.”;

4) art. 63 i art. 64 otrzymują brzmienie:

„**Art. 63.** Członkami rodziny funkcjonariusza, których uwzględnia się przy przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej są pozostający z funkcjonariuszem we wspólnym gospodarstwie domowym:

- 1) małżonek;
- 2) dzieci (własne lub małżonka, przysposobione lub przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej) pozostające na jego utrzymaniu, nie dłużej jednak niż do dnia zawarcia przez nie związku małżeńskiego, które:
 - a) nie przekroczyły 18 roku życia, a w przypadku uczęszczania do szkoły lub odbywania studiów w szkole wyższej 25 roku życia, albo
 - b) stały się całkowicie niezdolne do pracy lub niezdolne do samodzielnej egzystencji przed osiągnięciem wieku określonego w lit. a.

Art. 64. 1. Na lokale mieszkalne dla funkcjonariuszy przeznacza się lokale uzyskane w wyniku działalności inwestycyjnej odpowiednio SKW i SWW oraz pozostające i przekazane do dyspozycji odpowiednio Szefa SKW i Szefa SWW.

2. Przepisy ustawy nie naruszają, wynikających z prawa własności, uprawnień do rozporządzania lokalem mieszkalnym właściciela innego niż Skarb Państwa.

3. Na kwatery tymczasowe przeznacza się lokale mieszkalne albo pomieszczenia w budynkach służbowych pełniące funkcje mieszkalne, przeznaczone dla funkcjonariuszy przeniesionych z urzędu do pełnienia służby albo delegowanych z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości.

4. Na kwaterę internatową przeznacza się lokal mieszkalny pełniący funkcję internatu, przeznaczony do zamieszkiwania przez funkcjonariusza SKW i SWW lub większej liczby funkcjonariuszy SKW i SWW.

5. Na internat przeznacza się budynek lub zespół pomieszczeń mieszkalnych stanowiących organizacyjną całość w budynku, przeznaczoną do zakwaterowania funkcjonariuszy SKW i SWW.

6. Przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej przydzielanego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej uwzględnia się stanowisko służbowe zajmowane przez funkcjonariusza oraz wielkość jego gospodarstwa domowego według następujących zasad:

- 1) funkcjonariuszowi przysługuje norma powierzchni mieszkalnej 10 m² na jedną normę zaludnienia;
- 2) funkcjonariuszowi posiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 63, przysługuje po jednej normie zaludnienia dla funkcjonariusza i każdego członka jego rodziny;
- 3) dodatkowo, oprócz norm zaludnienia określonych w pkt 2, funkcjonariuszowi posiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 63:
 - a) na stanowisku służbowym Szefa SKW, Szefa SWW, zastępcy Szefa SKW, zastępcy Szefa SWW, doradcy Szefa SKW, doradcy Szefa SWW przysługują dwie normy zaludnienia albo
 - b) posiadającemu stopień służbowy majora SKW, majora SWW, podpułkownika SKW, podpułkownika SWW, pułkownika SKW lub pułkownika SWW lub zajmującemu stanowisko służbowe z takim stopniem służbowym jako stopniem etatowym przysługuje jedna norma zaludnienia;
- 4) funkcjonariuszowi nieposiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 63, przysługują dwie normy zaludnienia, oraz dodatkowo w przypadku pełnienia służby na stanowisku służbowym Szefa SKW, Szefa SWW, zastępcy Szefa SKW, zastępcy Szefa SWW, doradcy Szefa SKW, doradcy Szefa SWW – jedna norma zaludnienia;
- 5) funkcjonariuszowi pozostającemu w związku małżeńskim, który nie posiada dzieci, o których mowa w art. 63 pkt 2, przysługuje dodatkowo jedna norma zaludnienia;
- 6) w przypadku prowadzenia przez funkcjonariusza jednoosobowego gospodarstwa domowego norma powierzchni mieszkalnej wynosi nie mniej niż 20 m².

7. Powierzchnią mieszkalną jest powierzchnia pokoi lub pomieszczeń mogących pełnić funkcję pokoi.

8. Funkcjonariuszowi, na wniosek lub za jego pisemną zgodą, można przydzielić lokal mieszkalny o mniejszej powierzchni mieszkalnej, albo do 20 m² większej niż wynikająca z przysługujących norm, o których mowa w ust. 6, o ile taki lokal mieszkalny nie jest niezbędny na zakwaterowanie funkcjonariusza o większej liczbie przysługujących mu norm.

9. Opróżnianie lokali mieszkalnych oraz kwater tymczasowych następuje w formie decyzji administracyjnej.”;

- 5) uchyla się art. 65 i 66;
- 6) art. 67 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 67.** 1. Funkcjonariuszowi, który zamieszkuje w miejscowości poza miejscowością pełnienia służby, od której granic administracyjnych najkrótsza odległość drogą publiczną do granic administracyjnych miejscowości pełnienia służby wynosi:

- 1) do 30 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 140 zł miesięcznie;
- 2) powyżej 30 km do 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 180 zł miesięcznie;
- 3) powyżej 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 220 zł miesięcznie.

2. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o wypłatę zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby do odpowiednio Szefa SKW albo Szefa SWW, w którym zamieszcza swoje imię (imiona), nazwisko, posiadany stopień służbowy, stanowisko służbowe, jednostkę organizacyjną właściwej Służby, w której pełni służbę, miejscowość pełnienia służby oraz adres zamieszkania.

3. Comiesięcznie zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości określonej w ust. 1 wypłaca się w terminie nie późniejszym niż do 10 dnia każdego miesiąca po złożeniu wniosku, o którym mowa w ust. 2.

4. Zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby nie wypłaca się za okresy, o których mowa w art. 83a ust. 9 – proporcjonalnie do tego okresu.”;

- 7) uchyla się art. 68;
- 8) po art. 68 dodaje się art. 68a i art. 68b w brzmieniu:

„**Art. 68a** 1. Funkcjonariusz, któremu przydzielono lokal mieszkalny lub kwatere tymczasową, od dnia otrzymania lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, uiszcza opłaty za używanie lokalu.

2. W przypadku otrzymania kwatery tymczasowej, koszty zakwaterowania funkcjonariusza przeniesionego z urzędu do pełnienia służby albo delegowanego z urzędu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości ponosi Skarb Państwa. Koszty zakwaterowania członków rodziny ponosi funkcjonariusz.

3. Przekazanie przydzielonego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej następuje na podstawie protokołu, w którym określa się stan techniczny lokalu oraz stopień zużycia znajdujących się w nim urządzeń technicznych. Protokół sporządzają funkcjonariusz oraz dysponent i stanowi on podstawę rozliczeń dokonywanych przy zwrocie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej.

5. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, może wprowadzać w zajmowanym lokalu mieszkalnym lub w kwaterze tymczasowej ulepszenia tylko za zgodą dysponenta i na podstawie pisemnej zgody właściciela określającej sposób rozliczeń z tego tytułu.

6. Opłaty za używanie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, o których mowa w ust. 1, wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy przyjmuje się według zasad obowiązujących dla danego lokalu, a w przypadku lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, będących w zasobie innego podmiotu, w tym w zarządzie SKW albo SWW, według opłat obowiązujących dla lokali mieszkalnych lub kwater tymczasowych wchodzących w skład zasobu mieszkaniowego tego podmiotu.

7. Prawo do dysponowania ustaje z chwilą uprawomocnienia się decyzji o opróżnieniu przydzielonego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej albo wygaśnięcia decyzji o ich przydziale.

8. W sprawach wynikających z wzajemnych praw i obowiązków funkcjonariusza oraz dysponenta oraz w innych przypadkach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, do najmu lokali, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 3, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237) i ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725).

9. Sprawy sporne dotyczące lokali mieszkalnych, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 3, rozstrzygają sądy powszechne.

Art. 68b. 1. Wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się kwotowo, jako iloczyn stawki podstawowej oraz mnożnika lokalizacyjnego ustalonego dla miejsca pełnienia służby przez funkcjonariusza.

2. Funkcjonariuszowi, który otrzymał pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego, odprawę mieszkalną lub ekwiwalent pieniężny w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego, z jednostek budżetowych, w tym w innych służbach, na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Służbie Ochrony Państwa oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby, wypłaca się przyznane świadczenie mieszkaniowe:

- 1) pomniejszone o kwotę stanowiącą maksymalnie 1/60 z 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego w myśl przepisów dotychczasowych za każdy miesiąc wypłaty świadczenia mieszkaniowego przez kolejne 60 miesięcy lub do wysokości 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej, z możliwością jednorazowej wcześniejszej spłaty albo
- 2) w pełnej kwocie – w przypadku zwrotu przez funkcjonariusza 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego w myśl przepisów dotychczasowych w terminie 30 dni od dnia otrzymania pierwszej decyzji, o której mowa w art. 62 ust. 8.

3. Sposób rozliczenia pomocy finansowej wskazuje funkcjonariusz we wniosku, o którym mowa w art. 62 ust. 5.

4. Świadczenia mieszkaniowego nie wypłaca się funkcjonariuszowi, w czasie przebywania na urlopie bezpłatnym, z wyłączeniem urlopu wychowawczego.

5. Wstrzymanie prawa do wypłaty świadczenia mieszkaniowego, w przypadku o którym mowa w ust. 4, następuje na podstawie rozkazu personalnego wydanego przez Szefa SKW lub Szefa SWW w sprawie udzielenia urlopu bezpłatnego, na czas w nim określony.

6. W przypadku przydziału lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe przysługuje do dnia protokolarnego przyjęcia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia miesiąca, w którym decyzja o przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej stała się ostateczna.

7. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w art. 62 ust. 1, który ponosi koszty zakwaterowania za miejsce w internacie albo kwaterze internatowej przysługuje świadczenie mieszkaniowe.

8. Funkcjonariuszowi:

- 1) o którym mowa w art. 12 ust. 2 – świadczenie mieszkaniowe, o którym mowa w art. 62 ust. 2 pkt 4, przyznaje się w wysokości określonej dla miejsca oddelegowania właściwego ze względu na miejsce wykonywania zadań służbowych poza SKW lub SWW lub pełnienia obowiązków poza SKW lub SWW,
- 2) oddelegowanemu do czasowego pełnienia służby poza granicami państwa – świadczenie mieszkaniowe, o którym mowa w art. 62 ust. 2 pkt 4, przyznaje się w

wysokości określonej dla miejsca w którym pełnił służbę na jeden dzień przed oddelegowaniem.

9. Świadczenie mieszkaniowe jest wypłacane za miesiąc kalendarzowy w terminie do 10 dnia każdego miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc, począwszy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 62 ust. 5, do dnia zakończenia pełnienia służby określonej w rozkazie personalnym wydanym przez Szefa SKW lub Szefa SWW.

10. W przypadku zajmowania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe przysługuje od dnia następującego po dniu protokolarnego przekazania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej.

11. W przypadku prawa do świadczenia mieszkaniowego za okres krótszy niż miesiąc kalendarzowy świadczenie wypłacane przysługuje za ten okres w wysokości 1/30 za każdy dzień.

12. W przypadku delegowania funkcjonariusza, który otrzymuje świadczenie mieszkaniowe, do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, przysługuje mu świadczenie mieszkaniowe w dotychczasowej wysokości.

13. W przypadku delegowania funkcjonariusza otrzymującego świadczenie mieszkaniowe do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres dłuższy niż 6 miesięcy, przysługuje mu świadczenie mieszkaniowe:

- 1) w okresie pierwszych 6 miesięcy – w dotychczasowej wysokości;
- 2) w okresie powyższej 6 miesięcy – w wysokości określonej dla miejsca pełnienia służby właściwego ze względu na miejscowość delegowania funkcjonariusza.

14. W zakresie wysokości stawki podstawowej oraz mnożników lokalizacyjnych właściwych ze względu na miejsce pełnienia służby przez funkcjonariuszy w jednostce organizacyjnej SKW albo SWW stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 48d ust. 17 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1270).”;

9) art. 69 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 69.** 1. Funkcjonariusz jest obowiązany do opróżnienia lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 64 ust. 1, lub odpowiednio kwatery tymczasowej, o której mowa w art. 64 ust. 2, jeżeli:

- 1) został zwolniony ze służby albo przeniesiony z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, z wyjątkiem przeniesienia do miejscowości, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1;

- 2) podnajmuje albo oddaje do bezpłatnego używania przydzielony lokal mieszkalny lub jego część albo kwaterę tymczasową lub jej część bez zgody Szefa SKW albo Szefa SWW;
- 3) używa lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej niezgodnie z przeznaczeniem, zaniedbuje obowiązki, dopuszczając do powstania szkód albo niszczy urządzenia przeznaczone do wspólnego korzystania przez mieszkańców;
- 4) wykracza w sposób rażący lub uporczywy przeciwko mirowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali;
- 5) jest w zwłóce z zapłatą opłat za używanie lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej przez okres co najmniej trzech pełnych okresów płatności, pomimo pisemnego zawiadomienia o zamiarze wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego i wyznaczenia dodatkowego, miesięcznego terminu zapłaty zaległych i wymagalnych należności;
- 6) nie zwolnił, w terminie określonym odrębnymi przepisami, wcześniej przydzielonego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej;
- 7) zrzekł się prawa do zajmowanego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej;
- 8) funkcjonariusz i jego małżonek posiadają przydzielony decyzją administracyjną lokal mieszkalny lub kwaterę tymczasową, o których mowa w art. 64 ust. 1 lub 2; w takim przypadku osobom tym przysługuje prawo wyboru jednego z zajmowanych lokali;
- 9) po zwolnieniu ze służby on lub pozostali po nim członkowie rodziny zajmują lokal mieszkalny położony w budynku przeznaczonym na cele służbowe a osobom tym przydzielono lokal w tej samej lub innej miejscowości, o powierzchni odpowiadającej przysługującym normom;
- 10) dokonał zamiany lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej;
- 11) on lub członkowie jego rodziny albo inne osoby zajmują lokal mieszkalny lub kwaterę tymczasową bez tytułu prawnego;
- 12) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2024 r. poz. 17, 1228, 1907, 1965, 1963 i 2600)

lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

2. Decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej wydaje się w stosunku do wszystkich osób zamieszkałych w tym lokalu lub tej kwaterze.

3. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego osoba, której ona dotyczy, opróżnia lokal mieszkalny w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

4. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu tymczasowej kwatery osoba, której ona dotyczy, opróżnia tymczasową kwaterę w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

5. W sprawach opróżnienia lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej przez:

- 1) kobietę w ciąży,
- 2) małoletniego,
- 3) osobę niepełnosprawną, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 44, 858, 1089, 1165, 1494 i 1961) lub ubezwłasnowolnioną oraz osobę sprawującą nad taką osobą opiekę i wspólnie z nią zamieszkałą,
- 4) obłożnie chorego, który dysponuje dokumentem urzędowym lub zaświadczeniem lekarskim stwierdzającym stan zdrowia, w którym chory bez narażenia życia lub zdrowia nie może prowadzić normalnej egzystencji, wydanym nie wcześniej niż miesiąc przed wszczęciem postępowania o opróżnienie lokalu mieszkalnego,
- 5) emeryta lub rencistę spełniającego kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej,
- 6) osobę posiadającą status bezrobotnego spełniającą kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej

- wraz z osobami wspólnie zamieszkującymi nie wydaje się decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, chyba że mogą zamieszkać w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym lub domu mieszkalno-pensjonatowym, a w przypadku, w którym jedną z osób, wobec której wydaje się decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego jest funkcjonariusz, mogą zamieszkać w miejscowości, w której pełni on służbę, lub w miejscowości pobliskiej w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym lub domu mieszkalno-pensjonatowym.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, organ właściwy do wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej kieruje do sądu powszechnego pozew o opróżnienie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej. Przepisy art. 14 ust. 1-5 i 6a, art. 15, art. 17 i art. 18 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725) stosuje się odpowiednio.

7. Opróżnienia lokalu mieszkalnego lub tymczasowej kwatery, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 6, dokonuje się w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2025 r. poz. 132).”;

10) art. 70 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 70.** 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu do pełnienia służby w innej miejscowości, który w poprzednim miejscu pełnienia służby posiada lokal mieszkalny, o którym mowa w art. 64 ust. 1, może być przydzielony lokal mieszkalny na podstawie decyzji administracyjnej w nowym miejscu pełnienia służby, jeżeli opróżni on zajmowany lokal mieszkalny przydzielony w drodze decyzji administracyjnej.

2. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, który w poprzednim miejscu pełnienia służby nie opróżnił zajmowanego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 1, można przydzielić kwaterę tymczasową, miejsce w internacie lub kwaterę internatową.

3. Funkcjonariusz delegowany z urzędu do czasowego pełnienia służby albo przeniesiony z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości otrzymuje kwaterę tymczasową, miejsce w internacie lub kwaterę internatową.”;

11) uchyla się art. 71-73.

Art. 8 W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 325 i 1222) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 152 dodaje się art. 152a i 152b w brzmieniu:

„**Art. 152a.** 1. Funkcjonariuszowi, który w związku z pełnieniem służby nabył w danym roku kalendarzowym prawo do urlopu wypoczynkowego, przysługuje raz w roku prawo do gratyfikacji urlopowej.

2. Przy ustalaniu wysokości gratyfikacji urlopowej uwzględnia się również małżonka, a także dzieci pozostające na utrzymaniu funkcjonariusza.

3. Wysokość gratyfikacji urlopowej na jedną osobę uwzględnianą przy ustalaniu jej wysokości nie może być niższa niż 12,6 % najniższego uposażenia zasadniczego funkcjonariusza.

4. W przypadku zbiegu uprawnień do gratyfikacji urlopowej funkcjonariuszy posiadających wspólne dzieci, gratyfikację na te dzieci uwzględnia się przy ustalaniu gratyfikacji tylko jednego z rodziców.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz terminy i tryb wypłacania gratyfikacji urlopowej, uwzględniając sprawność postępowania w tych sprawach oraz możliwość otrzymania przez funkcjonariusza gratyfikacji urlopowej przed urlopem.

Art. 152b. 1. Funkcjonariuszowi oraz osobom, o którym mowa w art. 152a ust. 2, przysługuje prawo do przejazdu na koszt SOP raz w roku do wybranej miejscowości w kraju i z powrotem.

2. W razie niewykorzystania przysługującego prawa do przejazdu osoba uprawniona otrzymuje zryczałtowany równoważnik pieniężny.

3. Zwrot kosztów przejazdu lub zryczałtowany równoważnik pieniężny, o których mowa w ust. 1 i 2, nie przysługują funkcjonariuszowi w roku kalendarzowym, w którym wykupiono uprawnienia do bezpłatnych przejazdów państwowymi środkami komunikacji, na podstawie odrębnych przepisów.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki korzystania z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, z uwzględnieniem sposobu realizacji prawa funkcjonariusza do przejazdu na koszt SOP.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb wypłacania zryczałtowanego równoważnika pieniężnego, uwzględniając sposób ustalania wysokości równoważnika.”;

2) w art. 172 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu:

„11) gratyfikacja urlopowa;

12) zryczałtowany równoważnik pieniężny za niewykorzystany przejazd na koszt SOP.”

3) tytuł rozdziału 8 otrzymuje brzmienie:

„Zakwaterowanie i inne należności funkcjonariuszy”

4) uchyla się art. 178

5) po art. 178 dodaje się art. 178a – 178f w brzmieniu:

„**Art. 178a.** 1. Funkcjonariuszowi mianowanemu na okres służby przygotowawczej i na stałe od dnia mianowania na pierwsze stanowisko służbowe do dnia zwolnienia ze służby w Służbie Ochrony Państwa przysługuje prawo do zakwaterowania w miejscowości, w której pełni służbę albo na jego uzasadnioną prośbę w innej miejscowości.

2. Prawo do zakwaterowania jest realizowane w następujących formach:

- 1) przydział lokalu mieszkalnego;
- 2) przydział kwatery tymczasowej;
- 3) przyznanie świadczenia mieszkaniowego.

3. Funkcjonariusz wybiera formę realizacji prawa do zakwaterowania z dostępnych ich form, składając wniosek do podmiotu właściwego do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 178b ust.1.

4. Zmiana formy realizacji prawa do zakwaterowania przez funkcjonariusza następuje poprzez złożenie nowego wniosku, o którym mowa w ust. 3. Właściwy podmiot, o którym mowa w art. 178b ust. 1 uchyla decyzję, na podstawie której orzeczono wcześniej o prawie do zakwaterowania.

5. Prawo do form zakwaterowania, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2 nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz lub jego małżonek są właścicielami lub współwłaścicielami lokalu mieszkalnego o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej co najmniej normom zaludnienia przysługującym funkcjonariuszowi w miejscu pełnienia służby albo w miejscowości, o której mowa w ust. 1.

6. Rozstrzygnięcie o przyznaniu formy zakwaterowania, o której mowa w ust. 2 pkt 3 przez podmiot wskazany w art. 178b ust.1, w całości uwzględniające wniosek funkcjonariusza, załatwia się w postępowaniu uproszczonym, o którym mowa w dziale II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.

7. W innych przypadkach niż określony w ust. 2 pkt 3 rozstrzygnięcia o przyznaniu formy zakwaterowania dokonuje, w drodze decyzji o przyznaniu albo odmowie przyznania wybranej przez funkcjonariusza formy prawa do zakwaterowania, podmiot właściwy do spraw zakwaterowania, o którym mowa w art. 178b ust.1, w terminach wynikających z ogólnych regulacji Kodeksu postępowania administracyjnego.

8. Prawo do zakwaterowania nie przysługuje funkcjonariuszowi, który:

- 1) nabył przydzielony w trybie administracyjnym lokal mieszkalny z bonifikatą lub pomniejszeniem w cenie nabycia od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego;
- 2) uczestniczy w szkoleniu zawodowym podstawowym.

9. W przypadku, gdy oboje małżonkowie są funkcjonariuszami, każdy z małżonków wybiera formę realizacji prawa do zakwaterowania w postaci:

- 1) przydziału lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej dla jednego małżonka, z uwzględnieniem dzieci i wypłaty świadczenia mieszkaniowego dla drugiego małżonka;
- 2) wypłaty świadczenia mieszkaniowego dla obojga małżonków.

10. W przypadku podania przez funkcjonariusza nieprawdziwych danych we wniosku, o którym mowa w art. 178a ust. 3 lub w przypadku, gdy świadczenie funkcjonariuszowi nie przysługiwało, właściwy organ wydaje decyzję o uchyleniu decyzji przyznającej prawo do świadczenia mieszkaniowego oraz o cofnięciu i zwrocie wypłaconego świadczenia mieszkaniowego w całości.

11. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb, formę i sposób składania wniosków, o których mowa w art. 178a ust. 3 oraz jego wzór zawierający: dane osobowe funkcjonariusza (stopień, imię i nazwisko, stanowisko, stan cywilny, data i miejsce zamieszkania), dane osobowe członków rodziny (imię, nazwisko, data urodzenia, stopień pokrewieństwa, stan cywilny, data i miejsce zamieszkania), oświadczenia funkcjonariusza lub jego małżonka czy jest właścicielem lub współwłaścicielem lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust 5, oświadczenia tych osób czy korzystają z prawa do zakwaterowania i w jakiej formie oraz wskazujący, którą z form zakwaterowania, o których mowa w ust. 2 wybiera funkcjonariusz, uwzględniając sprawność postępowania w sprawach realizacji prawa do zakwaterowania.

Art. 178b 1. Podmiotem właściwym w sprawach zakwaterowania jest:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych – w stosunku do Komendanta SOP lub jego zastępcy;
- 2) Komendant SOP – w stosunku do funkcjonariuszy na stanowisku służbowym.

2. Przepisy ust. 1 w sprawach wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, o których mowa w art. 182, stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku funkcjonariusza zwolnionego ze służby, który nabył prawo do lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej na podstawie decyzji podmiotu

wskazanego w ust. 1 pkt 1, właściwym w sprawie wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, będzie podmiot wskazany w ust. 1 pkt 2.

Art. 178c. Członkami rodziny funkcjonariusza, których uwzględnia się przy przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej są pozostający z funkcjonariuszem we wspólnym gospodarstwie domowym:

- 1) małżonek;
- 2) dzieci własne lub małżonka, przysposobione lub przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej, pozostające na jego utrzymaniu, nie dłużej jednak niż do czasu zawarcia przez nie związku małżeńskiego, które:
 - a) nie przekroczyły 18 roku życia, a w przypadku uczęszczania do szkoły lub odbywania studiów w szkole wyższej 25 roku życia, albo
 - b) stały się całkowicie niezdolne do pracy lub niezdolne do samodzielnej egzystencji przed osiągnięciem wieku określonego w lit. a.

Art. 178d. 1. Na lokale mieszkalne dla funkcjonariuszy przeznaczają się lokale będące w dyspozycji Komendanta SOP, ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub podległych jemu organów lub przez niego nadzorowanych, uzyskane w wyniku ich działalności inwestycyjnej albo stanowiące własność gmin lub zakładów pracy, w tym w szczególności lokale mieszkalne, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o zmianie ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych oraz o zmianie ustawy – Prawo spółdzielcze (Dz. U. poz. 723) stanowiące własność jednostek samorządu terytorialnego, a także opróżniane przez osoby, które decyzje o przydziale zajmowanego lokalu mieszkalnego uzyskały z jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Na kwatery tymczasowe przeznaczają się lokale mieszkalne albo pomieszczenia w budynkach służbowych pełniące funkcje mieszkalne, przeznaczone dla funkcjonariuszy delegowanych do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości.

3. Przy ustalaniu powierzchni mieszkalnej przydzielanego lokalu mieszkalnego uwzględnia się stanowisko służbowe funkcjonariusza oraz wielkość jego gospodarstwa domowego według następujących zasad:

- 1) funkcjonariuszowi przysługuje norma powierzchni mieszkalnej od 7 do 10 m² na jedną normę zaludnienia;

- 2) funkcjonariuszowi posiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 178c przysługuje po jednej normie zaludnienia dla funkcjonariusza i każdego członka jego rodziny;
- 3) dodatkowo, oprócz norm zaludnienia określonych w pkt 2, funkcjonariuszowi posiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 178c:
 - a) na stanowisku służbowym Komendanta SOP lub zastępcy Komendanta SOP przysługują dwie normy zaludnienia albo,
 - b) posiadającemu stopień służbowy majora SOP, podpułkownika SOP lub pułkownika SOP, lub zajmującemu stanowisko służbowe z takim stopniem służbowym jako stopniem etatowym przysługuje jedna norma zaludnienia;
- 4) funkcjonariuszowi nieposiadającemu członków rodziny, o których mowa w art. 178c, przysługują dwie normy zaludnienia oraz, dodatkowo, w przypadku pełnienia służby na stanowisku służbowym Komendanta SOP lub zastępcy Komendanta SOP – jedna norma zaludnienia;
- 5) funkcjonariuszowi pozostającemu w związku małżeńskim, który nie posiada dzieci, o których mowa w art. 178c pkt 2, przysługuje dodatkowo jedna norma zaludnienia;
- 6) w przypadku prowadzenia przez funkcjonariusza jednoosobowego gospodarstwa domowego norma powierzchni mieszkalnej wynosi nie mniej niż 16 m².

4. Powierzchnią mieszkalną jest powierzchnia pokoi lub pomieszczeń mogących pełnić funkcję pokoi.

5. Funkcjonariuszowi, na wniosek lub za jego pisemną zgodą, można przydzielić lokal mieszkalny o mniejszej powierzchni mieszkalnej niż wynikająca z przysługujących norm, o których mowa w ust. 3, albo o powierzchni mieszkalnej większej niż wynikająca z tych norm, lecz nie więcej niż o 20 m², jeżeli taki lokal mieszkalny nie jest niezbędny na zakwaterowanie funkcjonariusza, któremu przysługuje większa liczba norm zaludnienia.

6. Opróżnianie lokali mieszkalnych oraz kwater tymczasowych następuje w formie decyzji administracyjnej.

Art. 178e. 1. Funkcjonariusz, któremu wydano decyzję o przydziale lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, zawiera umowę najmu z właścicielem lokalu albo z podmiotem administrującym przydzielonym lokalem mieszkalnym.

2. Od dnia otrzymania lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej funkcjonariusz uiszcza opłaty za używanie lokalu.

3. W przypadku otrzymania kwatery tymczasowej, koszty zakwaterowania funkcjonariusza delegowanego do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości ponosi Skarb Państwa. Koszty zakwaterowania członków rodziny ponosi funkcjonariusz.

4. Przekazanie przydzielonego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej następuje na podstawie protokołu, w którym określa się stan techniczny lokalu oraz stopień zużycia znajdujących się w nim urządzeń technicznych. Protokół sporządzają funkcjonariusz oraz wynajmujący i stanowi on podstawę rozliczeń dokonywanych przy zwrocie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej.

5. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, może wprowadzać w zajmowanym lokalu mieszkalnym lub w kwaterze tymczasowej ulepszenia tylko za zgodą wynajmującego i na podstawie pisemnej umowy określającej sposób rozliczeń z tego tytułu.

6. Opłaty za używanie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, o których mowa w ust. 2, wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy przyjmuje się według zasad obowiązujących dla danego lokalu, a w przypadku lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, będących w zasobie innego podmiotu, w tym w zarządzie Służby Ochrony Państwa, według zasad obowiązujących dla lokali mieszkalnych wchodzących w skład zasobu mieszkaniowego tego podmiotu.

7. Stosunek najmu ustaje z chwilą uprawomocnienia się decyzji o opróżnieniu przydzielonego lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej albo wygaśnięcia decyzji o ich przydziale.

8. W sprawach wynikających z wzajemnych praw i obowiązków najemcy i wynajmującego oraz w innych przypadkach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, do najmu lokali, o których mowa w art. 178d ust. 1 i 2, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237) i ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725).

9. Sprawy sporne wynikające ze stosunku najmu lokali mieszkalnych, o których mowa w art. 178d ust. 1 i 2, rozstrzygają sądy powszechne.

Art. 178f. 1. Wysokość świadczenia mieszkaniowego ustala się kwotowo, jako iloczyn stawki podstawowej oraz mnożnika lokalizacyjnego ustalonego dla miejsca pełnienia służby przez funkcjonariusza, wskazanego w rozkazie personalnym.

2. Funkcjonariuszowi, który otrzymał pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego, odprawę mieszkaniową lub ekwiwalent pieniężny w zamian za rezygnację z lokalu mieszkalnego z jednostek budżetowych, w tym w innych służbach, na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia o zmianie niektórych ustaw w związku z określeniem zasad zakwaterowania funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej oraz Służbie Ochrony Państwa oraz poprawy niektórych warunków pełnienia służby, wypłaca się przyznane świadczenie mieszkaniowe:

- 1) pomniejszone o kwotę stanowiącą maksymalnie 1/120 z 50 % otrzymanej pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego w myśl przepisów dotychczasowych za każdy miesiąc wypłaty świadczenia mieszkaniowego przez kolejne 120 miesięcy lub do wysokości 50% otrzymanej pomocy finansowej, z możliwością jednorazowej wcześniejszej spłaty albo
- 2) w pełnej kwocie – w przypadku zwrotu przez funkcjonariusza 50% przyznanej decyzją administracyjną pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego w myśl przepisów dotychczasowych w terminie 30 dni od dnia otrzymania pierwszej decyzji, o której mowa w art. 178a ust. 6 - 7.

3. Sposób rozliczenia pomocy finansowej określa funkcjonariusz we wniosku, o którym mowa w art. 178a ust. 3.

4. Wypłatę świadczenia mieszkaniowego zawiesza się funkcjonariuszowi, który przebywa na urlopie bezpłatnym – na czas tego urlopu, z wyłączeniem urlopu wychowawczego.

5. Zawieszenie wypłaty świadczenia mieszkaniowego następuje w formie decyzji administracyjnej.

6. W przypadku przydziału lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe przysługuje do dnia protokolarnego przyjęcia lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia miesiąca, w którym decyzja o przydziale lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej stała się ostateczna.

7. Funkcjonariuszowi:

- 1) o którym mowa w art. 89 ust. 1 - świadczenie mieszkaniowe, o którym mowa w art. 178a ust. 2 pkt 3, przyznaje się w wysokości określonej dla miejsca oddelegowania

właściwego ze względu na miejsce wykonywania zadań służbowych poza SOP lub pełnienia obowiązków poza SOP,

2) delegowanemu do czasowego pełnienia służby poza granicami państwa, skierowanemu do ochrony placówki zagranicznej lub przeniesionemu do dyspozycji właściwego przełożonego - świadczenie mieszkaniowe, o którym mowa w art. 178a ust. 2 pkt 3, przyznaje się w wysokości określonej dla miejsca w którym pełnił służbę na jeden dzień przed przeniesieniem do dyspozycji, skierowaniem lub delegowaniem.

8. Świadczenie mieszkaniowe jest wypłacane za miesiąc kalendarzowy w terminie do 10. dnia każdego miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc, począwszy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 178a ust. 3, do dnia zakończenia pełnienia służby określonej w rozkazie personalnym wydanym przez Komendanta SOP.

9. W przypadku zajmowania lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej świadczenie mieszkaniowe wypłaca się od dnia następującego po dniu opróżnienia lokalu albo kwatery.

10. W przypadku uprawnienia do świadczenia mieszkaniowego za okres krótszy niż miesiąc kalendarzowy świadczenie jest wypłacane za ten okres w wysokości 1/30 za każdy dzień.

11. W przypadku delegowania funkcjonariusza, który otrzymuje świadczenie mieszkaniowe, do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości przysługuje mu świadczenie mieszkaniowe w dotychczasowej wysokości.

12. W przypadku delegowania funkcjonariusza otrzymującego świadczenie mieszkaniowe do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości na okres dłuższy niż 12 miesięcy, przysługuje mu świadczenie mieszkaniowe w wysokości określonej dla miejsca pełnienia służby właściwego ze względu na miejsce delegowania funkcjonariusza.

13. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość stawki podstawowej oraz mnożników lokalizacyjnych dla powiatów właściwych ze względu na miejsce pełnienia służby funkcjonariusza uwzględniając średnią cenę rynkową najmu lokali mieszkalnych w powiecie, w którym znajduje się miejsce pełnienia służby funkcjonariusza, a także szczególne znaczenie miejsca pełnienia służby funkcjonariusza dla systemu ochrony porządku publicznego państwa.”;

6) uchyla się art. 179–181;

7) art. 182 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 182.** 1. Funkcjonariusz jest obowiązany do opróżnienia lokalu mieszkalnego, o którym mowa w art. 178d ust. 1 lub odpowiednio kwatery tymczasowej, o której mowa w art. 178d ust. 2, jeżeli:

- 1) został zwolniony ze służby albo przeniesiony do pełnienia służby w innej miejscowości;
- 2) podnajmuje albo oddaje do bezpłatnego używania przydzielony lokal lub kwatere tymczasową lub ich część bez zgody właściwego podmiotu;
- 3) używa lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej w sposób sprzeczny z umową najmu lub niezgodnie z przeznaczeniem, zaniedbuje obowiązki, dopuszczając do powstania szkód albo niszczy urządzenia przeznaczone do wspólnego korzystania przez mieszkańców;
- 4) wykracza w sposób rażący lub uporeczywy przeciwko porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali;
- 5) jest w zwłóce z zapłatą opłat za używanie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej przez okres co najmniej trzech pełnych okresów płatności, pomimo pisemnego zawiadomienia o zamiarze wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej i wyznaczenia dodatkowego, miesięcznego terminu zapłaty zaległych i wymagalnych należności;
- 6) nie zwolnił, w terminie określonym odrębnymi przepisami, wcześniej przydzielonego lokalu mieszkalnego;
- 7) zrzekł się uprawnień do zajmowanego lokalu mieszkalnego;
- 8) funkcjonariusz i jego małżonek posiadają przydzielony decyzją administracyjną lokal mieszkalny lub kwatere tymczasową; w takim przypadku osobom tym przysługuje prawo wyboru jednego z zajmowanych lokali;
- 9) po zwolnieniu ze służby on lub pozostali po nim członkowie rodziny zajmują lokal mieszkalny położony w budynku przeznaczonym na cele służbowe a osobom tym przydzielono lokal w tej samej lub innej miejscowości, o powierzchni odpowiadającej przysługującym normom;
- 10) dokonał zamiany lokalu mieszkalnego;
- 11) on lub członkowie jego rodziny albo inne osoby zajmują lokal mieszkalny lub kwatere tymczasową bez tytułu prawnego;
- 12) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w

związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny ((Dz. U. z 2024 r. poz. 17, 1228, 1907, 1965, 1963 i 2600) lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

2. Decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej wydaje się w stosunku do wszystkich osób zamieszkałych w tym lokalu.

3. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego osoba, której ona dotyczy, opróżnia lokal mieszkalny w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

4. W przypadku wydania decyzji o opróżnieniu tymczasowej kwatery osoba, której ona dotyczy, opróżnia tymczasową kwaterę w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

5. W sprawach opróżnienia lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej przez:

- 1) kobietę w ciąży,
- 2) małoletniego,
- 3) osobę niepełnosprawną, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 44, 858, 1089 i 1165) lub ubezwłasnowolnioną oraz osobę sprawującą nad taką osobą opiekę i wspólnie z nią zamieszkałą,
- 4) obłożnie chorego, który dysponuje dokumentem urzędowym lub zaświadczeniem lekarskim stwierdzającym stan zdrowia, w którym chory bez narażenia życia lub zdrowia nie może prowadzić normalnej egzystencji, wydanym nie wcześniej niż miesiąc przed wszczęciem postępowania o opróżnienie lokalu mieszkalnego,
- 5) emeryta lub rencistę spełniającego kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej,
- 6) osobę posiadającą status bezrobotnego spełniającą kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej

– wraz z osobami wspólnie zamieszkującymi nie wydaje się decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej, chyba że mogą zamieszkać w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym lub domu mieszkalno-pensjonatowym, a w przypadku, w którym jedną z osób wobec której wydaje się decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego jest policjant, mogą zamieszkać w miejscowości, w której pełni on

służbę, lub w miejscowości pobliskiej w innym lokalu mieszkalnym albo w domu jednorodzinnym lub domu mieszkalno-pensjonatowym.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, organ właściwy do wydania decyzji o opróżnieniu lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej kieruje do sądu powszechnego pozew o opróżnienie lokalu mieszkalnego lub kwatery tymczasowej. Przepisy art. 14 ust. 1–5 i 6a, art. 15, art. 17 i art. 18 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 725) stosuje się odpowiednio.

7. Opróżnienia lokalu mieszkalnego lub tymczasowej kwatery, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 6, dokonuje się w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 858, 859 i 1222).”;

8) uchyla się art. 183;

9) art. 184 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 184.** 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu do pełnienia służby w innej miejscowości, który w poprzednim miejscu pełnienia służby posiada lokal mieszkalny, o którym mowa w art. 178d ust. 1, może być przydzielony lokal mieszkalny na podstawie decyzji administracyjnej w nowym miejscu pełnienia służby, jeżeli opróżni on zajmowany lokal mieszkalny przydzielony w drodze decyzji administracyjnej.

2. Funkcjonariuszowi przeniesionemu do pełnienia służby w innej miejscowości, który w poprzednim miejscu pełnienia służby nie opróżnił zajmowanego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 1, można przydzielić kwaterę tymczasową.

3. Funkcjonariusz delegowany do czasowego pełnienia służby albo przeniesiony z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości otrzymuje kwaterę tymczasową.”;

10) po art. 184 dodaje się art. 184a w brzmieniu:

„**Art. 184.** Funkcjonariuszowi, który zamieszkuje w miejscowości poza miejscowością pełnienia służby od której granic administracyjnych najkrótsza odległość drogą publiczną do granic administracyjnych miejscowości pełnienia służby wynosi:

a) do 30 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 140 zł;

b) powyżej 30 km do 50 km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 180 zł;

c) powyżej 50km – wypłaca się zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości 220 zł.

2. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o wypłatę zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby do przełożonego właściwego w sprawach osobowych, w którym zamieszcza swoje imię (imiona), nazwisko, posiadany stopień służbowy, stanowisko służbowe, miejscowość pełnienia służby oraz adres zamieszkania.

3. Przełożony właściwy w sprawach osobowych funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 1, wypłaca comiesięcznie zryczałtowany zwrot kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby w wysokości określonej w ust. 1 od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, w terminie nie późniejszym niż do 10 dnia każdego miesiąca po złożeniu wniosku, o którym mowa w ust. 2.

4. Zwrotu kosztów dojazdu do miejscowości pełnienia służby nie wypłaca się za okresy, o których mowa w art. 172b ust. 9 - proporcjonalnie do tego okresu.”

11) uchyla się art. 185 i 186.

Art. 9. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dodatek za wysługę lat przysługujący funkcjonariuszom Straży Granicznej na podstawie ustawy zmienianej w art. 2, staje się składnikiem uposażenia zasadniczego z tytułu posiadanej wysługi lat, w wysokości nie mniejszej niż wysokość dodatku za wysługę otrzymywanego na podstawie dotychczasowych przepisów obowiązujących przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

2. Wysługę lat ustaloną funkcjonariuszom Straży Granicznej na podstawie dotychczasowych przepisów obowiązujących przed wejściem w życie niniejszej ustawy uznaje się za posiadaną przez funkcjonariuszy Straży Granicznej wysługę lat w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy.

Art. 10. 1. Funkcjonariusz Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego Służby Ochrony Państwa oraz Państwowej Straży Pożarnej, który otrzymał lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowuje prawo do przydzielonego lokalu mieszkalnego albo kwatery tymczasowej i nie przysługuje mu prawo do zakwaterowania, o którym mowa w art. 88 ust 1 ustawy o Policji, w art. 92 ust. 1 ustawy o Straży Granicznej, w art. 102 ust. 1 o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu w art. 62 ust. 1 ustawy o

służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, w art. 74 ust 1 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, w art. 178a ust. 1 ustawy o Służbie Ochrony Państwa w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, chyba, że opróżni przyznany mu lokal mieszkalny albo kwaterę tymczasową.

2. Funkcjonariusz Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego Służby Ochrony Państwa oraz Państwowej Straży Pożarnej, zwolniony ze służby, który otrzymał lokal mieszkalny na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowuje prawo do przydzielonego lokalu mieszkalnego, z zastrzeżeniem że on lub członek jego rodziny nie są właścicielami innego lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego.

3. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 2, jest zobowiązany do poinformowania organu przyznającego lokal mieszkalny o każdej zmianie mającej wpływ na jego prawo do zajmowania przydzielonego lokalu, w szczególności w sytuacji gdy on lub członek jego rodziny nabył lub jest właścicielem innego lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego.

4. Funkcjonariusz Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Ochrony Państwa oraz Państwowej Straży Pożarnej, zwolniony ze służby, uprawniony do emerytury policyjnej lub policyjnej renty, o których mowa w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy policji, agencji bezpieczeństwa wewnętrznego, agencji wywiadu, służby kontrwywiadu wojskowego, służby wywiadu wojskowego, centralnego biura antykorupcyjnego, straży granicznej, straży marszałkowskiej, służby ochrony państwa, państwowej straży pożarnej, służby celno-skarbowej i służby więziennej oraz ich rodzin, członkowie ich rodzin uprawnieni do renty rodzinnej po funkcjonariuszach, którzy w chwili śmierci spełniali warunki wymagane do uzyskania emerytury policyjnej lub policyjnej renty oraz po zmarłych emerytach i rencistach, którzy otrzymali lokal mieszkalny na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują prawo do przydzielonego lokalu mieszkalnego, z zastrzeżeniem że on lub członek jego rodziny nie są właścicielami innego lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego.

5. Prawo do przydzielonego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje funkcjonariuszowi, który został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści

majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

Art. 11. 1. Decyzje o przyznaniu prawa do równoważnika pieniężnego za brak lokalu wydane funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa na podstawie dotychczasowych przepisów uchylanych bądź zmienianych niniejszą ustawą wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem art. 13.

2. Świadczenia z tytułu równoważnika pieniężnego za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego oraz pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu, przyznane funkcjonariuszom Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają wypłaceniu na dotychczasowych zasadach.

3. Do spraw w zakresie zwrotu kosztów dojazdu do miejsca pełnienia służby, równoważnika pieniężnego za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego, równoważnika pieniężnego za brak lokalu mieszkalnego oraz pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego lub domu wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 12. W przypadku złożenia wniosku przez funkcjonariusza Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego lub Służby Ochrony Państwa o pomoc finansową na uzyskanie lokalu mieszkalnego, o której mowa odpowiednio w art. 94 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990r. o Policji lub w art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej lub w art. 80 ust 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 o Państwowej Straży Pożarnej lub w art. 108 ust 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, w art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, lub w art. 180 ust. 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 o Służbie Ochrony Państwa od 1 stycznia 2025r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, prawo do zakwaterowania, o którym mowa odpowiednio w art. 88 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 6 kwietnia

1990r. o Policji lub w art. 92 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej lub w art. 74 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej lub w art. 102 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu lub w art. 62 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego . w art. 178a ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą przysługuje po zwrocie całości kwoty wypłaconej funkcjonariuszowi pomocy finansowej.

Art. 13. 1. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, funkcjonariusz uprawniony do skorzystania z uprawnień określonych w rozdziale 8 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie niniejszej ustawy, składa oświadczenie o prawie do skorzystania z uprawnień określonych w niniejszej ustawie albo składa oświadczenie o prawie do skorzystania z uprawnień na dotychczasowych zasadach. Niezłożenie oświadczenia w tym terminie jest równoznaczne z wyborem uprawnień określonych w niniejszej ustawie.

2. W przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, o prawie do skorzystania z uprawnień na dotychczasowych zasadach, prawo to przysługuje do dnia zwolnienia ze służby w SOP.

Art. 14. 1. W przypadku zawnioskowania przez funkcjonariusza będącego funkcjonariuszem Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Państwowej Straży Pożarnej lub Służby Ochrony Państwa w dniu 1 lipca 2025r. o prawo do zakwaterowania, o którym mowa odpowiednio w art. 88 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990r. o Policji lub w art. 92 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej lub w art. 74 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej lub w art. 102 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu w art. 62 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego lub w art. 178a ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa, wypłaca się je z wyrównaniem od dnia 1 lipca 2025 r.

2. Jeśli funkcjonariusz, o którym mowa w ust.1 pobierał od dnia 1 lipca 2025 r. równoważnik pieniężny za brak lokalu na podstawie dotychczasowych przepisów uchylanych

bądź zmienianych niniejszą ustawą, wyrównanie, o którym mowa w ust. 1 pomniejsza się o sumę kwot wypłaconych mu od dnia 1 lipca 2025r. równoważników za brak lokalu.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z mocą od dnia 01 lipca 2025 r. z wyjątkiem: art. 1 pkt. 8, art. 2 pkt. 3, art. 2 pkt. 10, art. 2 pkt. 18 – 20, art. 4 pkt. 11, art.6 pkt 5 i 6, art. 7 pkt 5 i 6, art. 8 pkt. 1 i 2, art. 8 pkt. 10 - które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.